

TORSDAGEN DEN 12 NOVEMBER 2009

ORDFÖRANDESKAP: ROUČEK

Vice talman

1. Öppnande av sammanträdet

(Sammanträdet öppnades kl. 9.00.)

2. Inkomna dokument: se protokollet

3. Genomförandeåtgärder (artikel 88 i arbetsordningen): se protokollet

4. Kommissionens åtgärder till följd av parlamentets åtgärder och resolutioner: se protokollet

5. Europeiska ombudsmannens verksamhet (2008) (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är ett betänkande av Chrysoula Paliadeli, för utskottet för framställningar om årsrapporten om Europeiska ombudsmannens verksamhet 2008 (2008/2088(INI)).

Chrysoula Paliadeli, föredragande. – (EL) Herr talman, mina damer och herrar, fru kommissionsledamot! Den 21 april 2009 överlämnade Europeiska ombudsmannen Nikiforos Diamandouros sin årsrapport om verksamheten 2008 till den avgående talmannen för Europaparlamentet, Hans-Gert Pöttering. Den 14 september samma år redogjorde han för innehållet i årsrapporten för utskottet för framställningar, som redan hade gett mig i uppdrag att utarbeta ett betänkande som godkändes enhälligt av medlemmarna i utskottet för framställningar den 1 oktober 2009.

Den skriftliga rapporten består av två dokument: en kortfattad översikt på sex sidor och en mer utförlig version som behandlar ombudsmannens verksamhet, statistik och tolkningen av den mer ingående, i syfte att förbättra förfaranden och bästa metoder.

Uppgifterna och slutsatserna presenteras i båda dokumenten på ett användarvänligt sätt, med illustrativa exempel som hjälper läsaren att förstå, bedöma och använda texten.

Jämfört med tidigare rapporter gör den nya framställningen av statistiska uppgifter och utvärderingen av slutsatserna att den här rapporten blir mer omfattande och framför allt mer användbar eftersom den inte bara är en förteckning, utan tar upp politiska frågor och förbättringsmöjligheter.

Ett rekordstort antal undersökningar avslutades 2008. De flesta ärendena gällde Europeiska kommissionen, betydligt färre handlade om Europaparlamentets förvaltning. Den vanligaste typen av missförhållande var bristen på öppenhet. I en tredjedel av ärendena nåddes en förlikning på ett för den klagande tillfredsställande sätt. Antalet fall där ombudsmannen tvingades rikta kritiska anmärkningar mot de berörda administrativa institutionerna var färre. I ännu färre fall krävdes det ett motiverat yttrande och i ett fall överlämnades en särskild rapport till parlamentet, vilket ledde till att en särskild resolution till stöd för klagande antogs. År 2008 avslutade ombudsmannen en undersökning på eget initiativ av kommissionens sena betalningar, vilket ledde till att det vidtogs åtgärder för att begränsa de sena betalningarna och ombudsmannen meddelade att en ny undersökning skulle inledas. Europeiska ombudsmannens viktigaste uppgift är att garantera att medborgarnas rättigheter respekteras. Syftet är att öka EU-medborgarnas förtroende för institutionerna.

Bland annat förbättrades kvaliteten i den information som medborgarna får om sina rättigheter via Europeiska ombudsmannanätverket. Vid sidan av de vanliga metoderna för att lösa de tvister som anmäls till institutionen, har ombudsmannen förstärkt kontakterna med ledamöter och tjänstemän vid EU-institutionerna och har på så sätt främjat en tjänstekultur inom EU:s administrativa tjänster som verkligen bidrar till det övergripande målet om ömsesidig respekt mellan EU-medborgarna och EU-institutionerna. Ett påtagligt resultat av detta arbete var det ökade antalet framställningar 2008, som pekar på att fler EU-medborgare hade informerats om och bestämt sig för att vända sig till ombudsmannen för att klaga i fall som berör en sund förvaltning och drift av EU:s administrativa och andra tjänster.

Ombudsmannens webbplats uppdaterades regelbundet under hela 2008 för att omvandla den till en modern, dynamisk och interaktiv tjänst. Avslutningsvis vill jag i den första delen av denna muntliga rapport om Europeiska ombudsmannens årsrapport säga att vi förväntar oss ett konstruktivt samarbete med Europaparlamentet för att fortsätta i samma anda. Vi väntar oss att denna institutions verksamhet ska visas upp som ett exempel på sund administration för de nationella förvaltningarna och att ombudsmannen ska fortsätta att fungera som kommunikationskanal mellan EU:s institutioner och medborgare.

Nikiforos Diamandouros, *Europeiska ombudsmannen*. – (EN) Herr talman! Tack för detta tillfälle att informera parlamentet om min årsrapport för 2008.

Jag vill tacka utskottet för framställningar och särskilt dess ordförande, Erminia Mazzoni, och föredraganden, Chrysoula Paliadeli, för deras användbara och konstruktiva betänkande. Jag har ett mycket gott samarbete med utskottet. Det ger mig värdefullt stöd och goda råd, med full respekt för min skyldighet som ombudsman att vara opartisk och oberoende.

Både parlamentet och ombudsmannen arbetar för att se till att EU:s medborgare och invånare kan åtnjuta sina rättigheter fullt ut. Vi gör det på olika sätt. Ombudsmannens mandat är mer begränsat. Jag kan bara ta upp klagomål mot EU:s institutioner och organ, medan utskottet för framställningar också kan undersöka vad medlemsstaterna gör. Dessutom är parlamentet ett självständigt politiskt organ som kan behandla framställningar med krav på lagändringar eller rentav nya lagar. Min uppgift är å andra sidan att behandla klagomål och hjälpa klagande att avslöja administrativa missförhållanden och försöka rätta till dem.

Olagligt beteende som faller inom mitt mandat handlar alltid om något slags administrativt missförhållande. Men det räcker inte att EU:s institutioner och organ bara följer lagen. De måste också agera enhetligt och i god tro. De måste agera i enlighet med de regler och principer som de har antagit och de måste visa att de är tjänstvilliga genom att t.ex. agera rättvist, rimligt och hövligt. Utvecklingen och bevarandet av en kultur med god service till medborgarna är faktiskt en grundförutsättning för god förvaltning.

Ombudsmannens goda förbindelser med parlamentet är avgörande för att skapa resultat för medborgarna. Till skillnad från domstolsbeslut är ombudsmannens beslut inte rättsligt bindande. Jag kan bara använda min övertalningsförmåga för att få EU:s institutioner och organ att följa mina rekommendationer. Om de vägrar att följa rekommendationerna är det av största vikt att ombudsmannen kan vända sig till parlamentet och söka stöd därifrån.

När en institution t.ex. inte följer en rekommendation i ett ärende som berör grundläggande principfrågor kan jag utfärda en särskild rapport till parlamentet. Ett exempel från 2008 var när kommissionen vägrade att ändra inställning i ett diskrimineringsärende. Det glädde mig att parlamentet behandlade den rapporten snabbt och att Miguel Ángel Martínez Martínez betänkande, som antogs av parlamentet i maj 2009 utan en enda röst emot, helt och hållet avspeglade de frågor jag hade tagit upp.

I min årsrapport redovisas framstegen med att behandla klagomål, främja en god förvaltning och informera om ombudsmannens roll. Som det nämns i rapportens inledning har det gjorts stora insatser för att öka användarvänligheten så att läsare lätt ska få en tydlig och omfattande redogörelse för ombudsmannens arbete.

Det har nu också blivit möjligt att offentliggöra rapporten mycket tidigare på året. Dessutom har vi utarbetat en översikt på sex sidor. I denna nya publikation återges de viktigaste resultaten för klagande och en översikt över de viktigaste politiska frågor som har behandlats under det gångna året.

Ombudsmannen avslutade rekordmånga undersökningar under 2008 – 355 närmare bestämt – varav de flesta tog mindre än ett år. Det gläder mig att kunna säga att EU:s institutioner och organ har visat att de i stort sett är angelägna om att lösa de problem som jag uppmärksammar dem på. Det ökade antalet uppgörelser i godo är både positivt och berömvärt.

Åtta ärenden som avslutades 2008 är exempel på goda metoder hos institutionerna och organen när det gäller att bemöta de frågor jag tagit upp. De berörda institutionerna och organen är kommissionen, rådet, EG-domstolen, Epso, Olaf och Europeiska byrån för luftfartssäkerhet. Dessa åtta idealärenden tas med i rapporten som förebilder för ett gott administrativt beteende hos alla institutioner och organ.

Låt mig bara kortfattat ta upp två av dessa ärenden.

Kommissionen var konstruktiv under hela förfarandet i fråga om en betalningstvist. Detta ledde fram till att det berörda företaget fick mer än 100 000 euro i utestående betalningar.

Epso gick med på att på begäran informera kandidater om vilka utvärderingskriterier som använts i urvalsförfaranden och även lämna ut en översikt över enskilda betyg.

År 2008 tog ombudsmannen emot sammanlagt 3 406 klagomål. Detta motsvarar en ökning på 6 procent jämfört med 2007.

I nästan 80 procent av alla registrerade ärenden fick den klagande hjälp genom att en undersökning inleddes och att klagomålet överfördes till ett behörigt organ eller att den klagande fick rådgivning. Ofta består rådet i att den klagande ska ta kontakt med en medlem i Europeiska ombudsmannanätverket. Detta nätverk omfattar nu ungefär 95 kontor i 32 länder och inbegriper även utskottet för framställningar. Ett av målen för nätverket är att underlätta en snabb överföring av klagomål till det behöriga organet. Under 2008 fick t.ex. 191 klagande rådet att lämna in en framställan till parlamentet eller så överfördes deras klagomål direkt till utskottet för framställningar.

Det är förstås mycket bättre om de klagande själva kan avgöra vilken metod som är lämpligast från första början. Då slipper medborgarna frustrationen i att få reda på att det organ som de har vänt sig till inte kan hjälpa dem. Dessutom kan klagomålen behandlas snabbare och effektivare, så att medborgarna fullt ut kan utnyttja sina rättigheter enligt EU-lagstiftningen.

Ett mycket viktigt initiativ på detta område gav resultat tidigare i år. Mitt kontor lanserade en helt ny webbplats med bl.a. en interaktiv guide på samtliga 23 språk för att göra det lättare för medborgarna att direkt vända sig till det organ som är lämpligast för att behandla deras klagomål. Det organet kan vara mitt eget kontor, utskottet för framställningar, den nationella ombudsmannens kontor i den klagandes ursprungsmedlemsstat, eller det gränsöverskridande Internetbaserade nätverket Solvit. Hittills i år har mer än 23 000 personer använt guiden.

Det allra vanligaste klagomål som jag granskade under 2008 gällde brist på öppenhet i EU:s förvaltning. Detta klagomål ingick i 36 procent av alla undersökningar och omfattade vägran att lämna ut information eller handlingar. Det är med en viss oro som jag har noterat denna höga procentandel.

En ansvarig och öppen EU-förvaltning är och måste förbli avgörande för att bygga upp medborgarnas förtroende för EU. När det gäller öppenhet var kommissionens förslag om ändring av förordning (EG) nr 1049/2001 om allmänhetens tillgång till handlingar av särskild betydelse för öppenheten 2008.

Kommissionen har föreslagit ändringar till den förordningen och några av dem skulle vara mycket värdefulla. Däremot anser jag att vissa andra föreslagna ändringar skulle leda till att medborgarna får tillgång till färre handlingar i stället för fler.

Lissabonfördraget ändrar det rättsliga och politiska sammanhanget för förordningen genom att ge medborgarna fler möjligheter att delta i EU:s verksamheter. Fördragets ikraftträdande kommer att innebära ett bra tillfälle för kommissionen att lägga fram ett nytt förslag som avspeglar den nya verkligheten och stärker den grundläggande rätten till tillgång till handlingar från EU:s institutioner och organ.

Parlamentets stöd var avgörande för att få till stånd översynen av ombudsmannens stadga 2008. Ändringarna stärker ombudsmannens undersökningsbefogenheter, vilket betyder att medborgarna kan känna fullt förtroende för ombudsmannens förmåga att göra en grundlig undersökning av deras klagomål utan begränsningar.

Avslutningsvis vill jag påminna om att mitt uppdrag är att främja en god förvaltning i EU:s institutioner och organ. Att skapa högsta möjliga insyn och ansvar samt att främja och hjälpa till att befästa en kultur av att ge medborgarna service, är nyckelfaktorer för att fullfölja det uppdraget.

Jag är säker på att våra båda institutioner kommer att fortsätta vårt nära samarbete för att uppfylla det gemensamma målet att hjälpa medborgare och invånare att utnyttja sina rättigheter fullt ut i ett öppet och ansvarigt EU.

Margot Wallström, *kommissionens vice ordförande*. – (EN) Herr talman! Först vill jag tacka föredraganden, Chrysoula Paliadeli, för ett mycket bra betänkande och utskottet för framställningar för dess uthålliga och viktiga arbete. Naturligtvis vill jag också tacka ombudsmannen Nikiforos Diamandouros för hans grundliga och uttömmande årsrapport.

Precis som ombudsmannen påpekade när han presenterade sin årsrapport i april i år handlar det avgörande arbetet om att bygga upp medborgarnas förtroende för EU. Det borde inte komma som en överraskning att

jag håller fullständigt med om det. Jag har inte så mycket tid på mig, så jag vill koncentrera mig på några få viktiga punkter.

Paliadelibetänkandet ger en tydlig och uttömmande överblick över ombudsmannens verksamhet förra året och den nya presentationen av statistik och den nya layouten gör rapporten lättillgänglig och lättläst. Under 2008 bidrog kommissionen med ett yttrande till förhandlingarna om översynen av ombudsmannens stadga. Vi deltog aktivt i det interinstitutionella arbetet för att nå en tillfredsställande lösning. Vi kan alla vara stolta över resultatet, den nya stadgan. Jag anser att detta är ett resultat som kommer att gynna medborgarna.

När det gäller klagomålen till ombudsmannen såg vi en ökning med 6 procent jämfört med 2007. Som ni vet gällde 66 procent av undersökningarna kommissionen. Jag tycker inte att det är särskilt konstigt. Kommissionen är trots allt en ganska stor institution med många fler ansvarsområden som kan bli föremål för klagomål, men siffrorna kan och bör förstås förbättras. Detta gäller också det faktum att det vanligaste klagomålet om administrativa missförhållanden gäller brist på öppenhet – 36 procent av alla undersökningar. De här siffrorna måste bli lägre hos alla institutioner.

Ett annat, men närbesläktat, område är behandlingen av information i samband med affärshemligheter och konfidentiella uppgifter. Vi har på senare tid haft vissa svårigheter i fråga om konkurrensärenden. Därför måste vi fastställa bestämmelser för hur hemligstämplad information, hemligstämplade handlingar och annan information som omfattas av kravet på tystnadsplikt ska behandlas. Kommissionen har arbetat hårt med den här frågan och vi kommer snart att kunna överlämna ett förslag till ombudsmannen.

En annan positiv utveckling är det ökade antalet uppgörelser i godo, som vi redan har hört. År 2008 kunde 36 procent av alla ärenden klaras upp av institutionen själv eller genom en vänskaplig förlikning. Det gläder mig att konstatera att utvecklingen definitivt går åt rätt håll för kommissionen. Detta är tecken både på medvetenhet om och ett erkännande av ombudsmannens arbete och även på respekt för de klagande.

Min nästsista punkt handlar om uppmaningen i förslaget till resolution om en gemensam strategi för en kodex för god förvaltningssed. Som ni vet har kommissionen sin egen uppförandekod och den ligger i stort sett i linje med ombudsmannens krav. Det bästa sättet att föra fram denna viktiga fråga är att först ha en konstruktiv interinstitutionell diskussion och dialog innan ett lagstiftningsförslag läggs fram.

Min sista punkt handlar om kommunikation i praktiken. Här vill jag berömma ombudsmannen för den nya webbplatsen. Precis som årsrapporten är den grundlig, komplett och användarvänlig. När det handlar om att utveckla en interaktiv handbok för att hjälpa medborgarna att hitta den bästa vägen för att lösa sina problem är jag säker på att denna utmärkta nya webbplats är rätt väg att gå. Det arbetet behöver inte utföras på nytt, utan i stället lyftas fram i större grad. Från kommissionens sida har vi försökt bidra till det och den nya Europawebsite gör precis det. Den ökar öppenheten och medborgarna kan lätt hitta fram till ombudsmannens guide med ett par klick.

Så, allt som allt såg vi under 2008 både framsteg och möjligheter till förbättringar hos våra institutioner. Jag vill än en gång tacka Nikiforos Diamandouros för det han har uppnått och hans viktiga arbete och Chrysoula Paliadelis för hennes utmärkta betänkande.

Pascale Gruny, för PPE-gruppen. – (FR) Herr talman, fru kommissionsledamot, herr Diamandouros, mina damer och herrar! Först vill jag som företrädare för gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) uppriktigt gratulera föredraganden till hennes arbete och den samarbetsanda hon har visat under arbetet med betänkandet.

Vi ska i dag avkunna vår dom över årsrapporten om Europeiska ombudsmannens verksamhet, som presenterades den 21 april.

Ombudsmannen, som utses av Europaparlamentet, ger oss i denna rapport en formell redogörelse för alla resultat av hans undersökningar av klagomål om administrativa missförhållanden inom EU:s institutioner och organ. Hans roll, som är oerhört viktig, utgör en grundläggande garanti för att principerna om öppenhet och god förvaltning respekteras och ger därför ett äkta skydd för våra medborgare vid orättvisa, diskriminering, maktmissbruk, obesvarade frågor och försenad information.

I den här rapporten noterar vi att antalet klagomål som lämnas in till ombudsmannen ökar. Majoriteten gäller Europeiska kommissionen, den institution som visserligen har flest tjänstemän, men detta gäller framför allt en påstådd brist på öppenhet. Faktum kvarstår att kommissionen är fördragets väktare.

För att återgå till rapporten godkändes den i utskottet för framställningar av en stor majoritet den 1 oktober. Vår ombudsman har utfört sitt arbete med att undersöka och behandla klagomålen på ett aktivt och balanserat sätt. Framför allt har han hela tiden kunnat upprätthålla goda relationer med och mellan institutionerna, vilket har hjälpt de berörda institutionerna och organen att acceptera en vänskaplig förlikning eller att själva avgöra vissa tvister, med ett fåtal undantag.

Dessutom fungerar ombudsmannen som en resurs för institutionerna. Han hjälper dem att förbättra sitt arbete genom att göra dem uppmärksamma på vilka områden som behöver förbättras, vilket i slutänden syftar till att förbättra tjänsterna till våra medborgare.

I det betänkande som vi har antagit i utskottet understryker vi vikten av att alla EU:s institutioner och organ antar en kodex för god förvaltningssed. En sådan kodex antogs av Europaparlamentet redan för åtta år sedan. Denna återkommande uppmaning från vårt utskott får inte förbli obesvarad. EU-medborgarna förtjänar inget mindre.

Rätten till god förvaltning av EU:s institutioner och organ är en grundläggande rättighet som fastställs i artikel 41 i Europeiska unionens stadgan om de grundläggande rättigheterna som ingår i del II av Lissabonfördraget, som inte längre är fantasi utan verklighet.

Slutligen tycker jag att det behöver påpekas att ombudsmannen förbehåller sig rätten att granska kommissionens arbete och att han måste se till att kommissionen använder sin beslutanderätt för att inleda överträdelseförfaranden eller föreslå sanktioner.

Victor Boştinaru, för S&D-gruppen. – (RO) Först av allt vill jag gratulera vår föredragande, Chrysoula Paliadelis, till hennes utmärkta betänkande.

För det andra vill jag som samordnare för utskottet för framställningar och som mångårig ledamot av utskottet välkomna och nämna det utmärkta samarbete som vi alltid har haft med Europeiska ombudsmannen, Nikiforos Diamandouros.

Som samordnare för gruppen Progressiva förbundet av socialdemokrater i Europaparlamentet för utskottet för framställningar, måste jag uttrycka min oro över det stora antal ärenden där påstådda administrativa missförhållanden orsakats av brist på öppenhet hos EU:s institutioner.

Jag måste betona att det är både Europaparlamentets och utskottets skyldighet att lösa detta problem. Det är vår plikt att återupprätta EU-medborgarnas förtroende för EU-institutionerna.

De klagomål som lämnas in till ombudsmannen och de framställningar som lämnas in till utskottet för framställningar måste betraktas som en möjlighet att rätta till felaktigheter och bristande tydlighet i fråga om hur EU:s institutioner och lagstiftning fungerar, för EU-medborgarnas bästa.

Med detta i åtanke anordnade S&D-gruppen i förra veckan ett informationsseminarium med en stor grupp journalister om framställningsrätten som ett sätt att föra EU närmare medborgarna.

Jag stöder förslaget i betänkandet om att göra en gemensam webbplats för EU-institutionerna för att hjälpa medborgarna att direkt avgöra vilken institution som kan ta hand om deras klagomål.

Slutligen stöder jag Europeiska ombudsmannens initiativ till att förstärka samarbetet med nationella ombudsmän och liknande institutioner i en gemensam insats för att öka EU-medborgarnas förtroende.

Anneli Jäätteenmäki, för ALDE-gruppen. – (FI) Herr talman, herr Diamandouros, mina damer och herrar! Jag vill tacka ombudsmannen och hela hans kontor för deras värdefulla arbete med att främja en god förvaltning och öppenhet. Jag vill också tacka föredraganden för hennes utmärkta arbete.

Befattningen som europeisk ombudsman har visat sig vara nödvändig redan från början och nu när Lissabonfördraget ska träda i kraft och stadgan om de grundläggande rättigheterna kommer att bli bindande kommer ombudsmannens roll att bli viktigare än någonsin. Därför kommer vi i framtiden att behöva göra mer för att se till att ombudsmannen har de resurser som krävs och att hans eller hennes befogenheter är anpassade efter sin tid. Detta betyder att ombudsmannen ska ha tillgång till all information som krävs och att EU-tjänstemän ska vara tvingade att tala om vad de känner till om något, i stället för vad de vill tala om. Annars kan vi inte tala om rättsstatsprincipen, som vi tycker så mycket om att tala och undervisa andra om. Vi måste också följa rättsstatsprincipen – sedan kan vi berätta för andra om den.

Ombudsmannens årsrapport är ett utmärkt exempel på hur även vi borde presentera vårt arbete för allmänheten. Rapporten är tydlig, koncis och saklig. Öppenhet är nyckeln till den europeiska demokratin och är dess främsta byggsten. Det är intressant att 36 procent av klagomålen gäller just detta om brist på öppenhet. Det säger mycket och vi måste ta itu med problemet.

Enligt stadgan om de grundläggande rättigheterna har varje medborgare rätt att få sitt ärende behandlat opartiskt, rättvist och inom rimlig tid av dessa institutioner. Detta har ofta påpekats och detta innebär en skyldighet för oss alla. Den gäller förstås ombudsmannens kontor också. Därför vill jag betona att vi måste se till att det finns tillräckliga resurser, så att våra medborgare inte ska behöva vänta i årtal på ett beslut. Det hänger på resurserna mer än något annat. Jag vill tacka ombudsmannen för hans värdefulla arbete och önska honom all lycka i detta ytterst utmanande och ibland alldeles för underskattade arbete. Det är ett av de viktigaste arbetena och funktionerna i EU: att skydda medborgarnas rättigheter.

Margrete Auken, för Verts/ALE-gruppen. – (DA) Herr talman! Tack till Chrysoula Paliadeli för ett ypperligt betänkande. Ombudsmannen har fått mycket beröm för sin konstruktiva och lättfattliga översikt av frågorna och jag vill också berömma honom.

Tiden är kort, så jag ska bara ta upp tre punkter. Det första jag vill ta upp är ombudsmannens övervakning av överenskommelsen med Europeiska investeringsbanken. Detta var ett initiativ från vår grupp i samband med parlamentets resolution om årsrapporten 2006. I detta sammanhang verkar det lämpligt att uppmärksamma förbättringarna i bankens samarbete med icke-statliga organisationer och andra civila samhällsaktörer som underlättar samarbetet och ökar öppenheten, vilket vi är tacksamma för.

För det andra vill jag nämna ändringsförslaget från gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen där utskottet för konstitutionella frågor uppmanas att utforma förfaranden som gör det lättare att lägga fram ärenden för EG-domstolen, där parlamentet kommer att stödja ombudsmannens rekommendationer. Detta kommer att leda till en påtaglig förstärkning av ombudsmannens ställning och därmed även medborgarnas rättsliga ställning. Detta är något som vi tidigare har fått parlamentets principiella stöd för. Nu hoppas vi att parlamentet under detta sammanträde kommer att följa utskottet och rösta för denna förbättring.

För det tredje vill jag ta upp det ändringsförslag som vi har lagt fram i dag, om att förtydliga ombudsmannens befogenheter i fråga om dålig förvaltning – administrativa missförhållanden med andra ord. I detta sammanhang är vi oroade över att den mycket öppna formuleringen kan leda till allvarliga tolkningsproblem. Även om vårt förslag ser ganska tekniskt ut är det betydligt mer rättssäkert än formuleringen i betänkandet. Det gläder oss att Chrysoula Paliadeli stöder förslaget och jag hoppas förstås att hela parlamentet också kommer att stödja det.

Ryszard Czarnecki, för ECR-gruppen. – (PL) Herr talman, herr Diamandouros! Ni är en mycket skicklig politiker, herr Diamandouros, och ni vet hur man ska få stöd från flera politiska grupperingar här i parlamentet. Man skulle kunna säga att ett antal politiker här i parlamentet har en del att lära av er. Jag hoppas att er främsta framgång inte kommer att vara inrättandet av en ny, lättillgänglig webbplats.

Jag tycker att ni bör uppmärksamma samarbetet med ombudsmän från olika länder, inte bara EU-medlemsstater, utan även medlemsstater i Europarådet, eftersom de ibland gör mer för att företräda staten mot medborgarna än medborgarna mot staten. Dessutom tror jag att en lärobok om hur man skriver framställningar rent ut sagt skulle avskräcka medborgarna från att skriva sådana. Det verkar som om våra institutioner behöver övervakas. Jag är övertygad om att denna tanke är vad som behövs här, även om den är subversiv.

Jag vill betona att den öppenhet vi talar om här är en absolut grundläggande förutsättning för ett fullständigt förtroende för EU och EU-institutionerna. Våra medborgare har på senare tid saknat förtroende för EU, vilket Chrysoula Paliadeli kan bekräfta. Vi måste inom ramen för plan D (demokrati, dialog, debatt) visa medborgarna att EU och dess institutioner är öppna och tjänar medborgarna. Annars kommer det demokratiska underskottet tyvärr att öka.

Marie-Christine Vergiat, för GUE/NGL-gruppen. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Ombudsmannens funktion och därmed granskningen av hans rapport, är viktiga för EU:s institutioner. Detta är en av indikatorerna på hur våra medborgare uppfattar institutionerna.

Några månader efter valet till Europaparlamentet, där vi alla beklagade det låga valdeltagandet – andelen soffliggare ökade faktiskt – är det därför avgörande vilken vikt parlamentet lägger vid denna rapport. Detta gäller inte minst för uppföljningen av rekommendationerna i rapporten.

355 klagomål (en ökning med 6 procent jämfört med föregående år) är väldigt lite. Det är väldigt lite med tanke på att det bor 500 miljoner människor i EU. Man skulle kunna vara överförtjust över detta och tolka det som att medborgarna är nöjda. Vi vet att de är allt annat än nöjda.

Sett ur den synvinkeln är det faktum att de flesta klagomål gäller bristen på öppenhet i våra institutioner också avslöjande. Så här strax efter en valkampanj vet vi vad detta handlar om. Våra medborgare förstår inte hur våra institutioner fungerar och vet inte hur de arbetar. De förstår inte poängen med EU och det är inte förvånande att merparten av klagomålen handlar om kommissionen eftersom kommissionen är EU i medborgarnas ögon.

Men – och här överdriver jag, men bara lite – budgeten ligger i stort sett fast för kommunikationsposterna och ända sedan valet har vi fått höra att "vi måste förbättra kommunikationen, vi måste förstärka den för att öka medvetenheten hos medborgarna".

Det är sant att vi måste förbättra kommunikationen, men jag menar att alltför mycket kommunikation dödar informationen. Jag kommer gärna att stödja förslaget – som nyss lades fram av våra socialdemokratiska kolleger – till en gemensam webbplats som styr medborgarna till all den information som finns tillgänglig för dem.

Denna rapport är en indikator på om våra institutioner fungerar väl, förvaltas väl. Det har redan sagts. Det är en indikator på vårt styre. Därför är det mycket viktigt att rapportens rekommendationer följs, inte bara för rapportens skull, och framför allt de särskilda rapporterna, utan som en del av den dagliga verksamheten.

Tack så mycket, herr Diamandouros, för ert arbete med medborgarna. Stort tack till era medarbetare. Ni kan räkna med vårt stöd för att främja och underlätta ert arbete.

Nikolaos Salavrakos, för EFD-gruppen. – (EL) Herr talman! Jag vill redan från början säga att vi stöder ombudsmannens rapport och Paliadelibetänkandet, som är uttömmande, och att vi gratulerar dem till det. Historien har lärt oss att vid vissa tidpunkter, särskilt i tider av ekonomisk kris, uttrycker medborgarna tydligt besvikelse över de politiska systemen när det gäller hur rättvisa skipas. Samtidigt är det så att ju större inflytande en stat har på ekonomisk och social nivå, desto fler tvister uppstår det mellan medborgarna och de statliga organen.

Poängen är att de politiska systemen måste – alltid förstås, men särskilt i sådana tider – skapa utlopp för att återupprätta medborgarnas förtroende för förvaltningen, staten och unionerna. Jag vill gå så långt som att säga att motvikten mot ökad korruption och fler administrativa missförhållanden är att höja institutionernas moral och stärka granskningsorganens opartiskhet.

Därför är det lätt att förstå att jag tycker att institutionen Europeiska ombudsmannen är oerhört viktig för att återupprätta EU-medborgarnas förtroende för EU:s institutioner och organ och att vi därför stöder alla ansträngningar för att stärka den här institutionen, utvidga dess behörighet och förbättra allmänhetens bild av den.

Jag vill därför att vi alla ska sträva efter att stödja Europeiska ombudsmannens arbete på alla sätt och anta alla aspekter på hans insatser för att skapa en medborgarstyrd strategi. Grattis, herr Diamandouros!

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Herr talman! Unga studenter har bett mig att rapportera om vad som händer just nu i Österrike och även i delar av Tyskland under dagens sammanträde här i Europaparlamentet. Ursäkta mig, herr ombudsman, eftersom jag kommer att göra som de vill.

En social rörelse som kallas *Die Uni brennt*, eller universitetet brinner, har vuxit fram i Österrike de senaste veckorna. Det är en typ av rörelse som inte har setts i Österrike och andra delar av Europa på flera decennier. Tusentals studenter demonstrerar, de går ut på gatorna och ockuperar föreläsningssalar. De kräver akademisk utbildning, inte yrkesutbildning. De kräver en demokratisering av universiteten och de kräver framför allt fri tillgång till utbildning.

Deras huvudsakliga kritik riktas mot Bolognaprocessen. Det finns t.ex. en banderoll vid universitetet i Wien där det står "gör Bolognese av processen!", vilket är mycket passande tycker jag. Traditionella politiker har skrutit med Bolognaprocessen som det avgörande steget mot ett europeiskt område för högre utbildning i årtal och har sagt till oss att det skulle göra oss så mycket mer konkurrenskraftiga. I slutänden har resultatet blivit en mycket oflexibel, schematisk inställning, med delvis privatiserade universitet, som ska göra det möjligt att planera utbildningsresultaten.

Men skolastik är allt annat än en planeringsbar process. Det är så upplysta människor kommunicerar med varandra och uttrycker sig. Akademisk nyfikenhet och akademisk kreativitet kan inte heller planeras; det har den här rörelsen visat än en gång. Därför bör vi faktiskt stödja den – det är demokrati i praktiken.

Erminia Mazzoni (PPE). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Som ordförande för utskottet för framställningar och på alla utskottsmedlemmars vägnar vill jag tacka ombudsmannen för hans arbete och för den noggranna rapport han har utarbetat. Jag vill tacka Chrysoula Paliadeli för hennes utmärkta bidrag till arbetet i vårt utskott och alla som har deltagit i diskussionerna, för att de visar intresse och är uppmärksamma för att se till att dessa instrument för demokrati och deltagande genomförs och uppfyller de mål som de är avsedda att uppfylla enligt fördragen.

När vi läser Europeiska ombudsmannens rapport för år 2008 ser vi tyvärr att målet att tillämpa den princip som fastställs i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna är långt ifrån uppfyllt. Rätten att anmäla fall av administrativa missförhållanden till ombudsmannen, som utövades av 3 406 EU-medborgare 2008, visar ett växande missnöje, med tanke på att siffran var 3 211 år 2007. Jag anser att den siffran bör jämföras med kunskapsnivån och graden av medvetenhet och därför anser jag i motsats till den ledamot som talade tidigare att dessa siffror visar ett stort missnöje bland EU-medborgarna. Dessutom är det en viss tröst att endast en del av dessa klagomål ansågs ligga under Europeiska ombudsmannens behörighet, eftersom en stor andel av de klagomål som inte togs upp av ombudsmannen överfördes till andra organ, däribland utskottet för framställningar, som jag är ordförande för.

Jag anser att det vi som EU-institutioner, och i synnerhet vi som parlament, måste ta ansvar för är människors uppfattning av administrativ rättvisa, hur rättvisa våra institutionerna uppfattas som. Trots den positiva bekräftelsen att Europeiska ombudsmannen har fått en mer välfungerande roll, med hänsyn till det ökade antalet framgångsrikt avslutade ärenden, har vi som parlament, som har tagit emot ungefär 10 procent av klagomålen, och som utskott, som har tagit emot 60 procent ...

(Talmannen påminde talaren om hennes talartid.)

I så fall vill jag bara säga – eftersom ni gav en annan person lite mer tid trodde jag att jag kunde tillåta mig några extra sekunder, herr talman, eftersom jag också är ordförande – att dessa institutioner har en skyldighet att vidta åtgärder för att förbättra dessa instrument för demokrati och deltagande, eftersom vi också har Lissabonfördraget som inför rätten till folkliga initiativ. Jag menar att vi måste förbättra, men inte ändra, dessa organs funktioner. Vi har en skyldighet att öka effektiviteten och produktiviteten i de instrument vi har gett medborgarna, om vi verkligen vill bygga ett folkens Europa.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Som ledamot av utskottet för framställningar vill också jag säga några ord. I ett avseende stöder jag helhjärtat godkännandet av Europeiska ombudsmannens rapport. Som ledamot av utskottet ser jag också att han har utfört sitt arbete på ett mycket balanserat sätt.

Det som jag tycker är oerhört viktigt är att han har försökt minska behandlingstiden för ärendena. Vi vet trots allt att om någon har ett klagomål har det från förtroendesynpunkt oerhört stor betydelse att ju snabbare ett klagomål behandlas, desto snabbare får den klagande ett svar. Vi är också medvetna om att majoriteten av klagomålen är sådana som ombudsmannen inte kan behandla. Därför är det av största vikt att vi inom en snar framtid ger EU-medborgarna så mycket information som möjligt om vilken institution de kan kontakta i olika frågor.

Samarbetet mellan utskottet och ombudsmannen var mycket gott och jag hoppas att det kommer att fortsätta så framöver också.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Herr talman! Jag gratulerar föredraganden, för ett mycket uttömmande betänkande, och ombudsmannen och hans medarbetare. Tjänsten förbättras för varje år. Ett väl utfört arbete.

Men när man läser en rapport och håller med om innehållet och sedan i motiveringen ser ett stort avsnitt som handlar om en själv, så kan man inte ignorera det.

Jag syftar förstås på det stycke där ombudsmannen kritiserar parlamentet för att det 2005 avvisade en begäran om information om de bidrag som betalades till parlamentsledamöter från Malta. Det verkliga problemet var förstås att om man släppte den informationen skulle man ha behövt släppa information om alla våra bidrag.

Vad mig anbelangar är detta allmänna medel och allmänheten har rätt att veta hur de används. Vi har offentliggjort de belopp som betalas ut till jordbrukare inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken,

ändå avslöjar vi inte våra egna resekostnader och andra ersättningar. Jag anser att de är berättigade kostnader. De uppstår för att vi utför vårt arbete på medborgarnas vägnar. Mina bidrag till personal, kontor, resor osv. för att företräda mina väljare är alltså helt och hållet berättigade och jag behöver inte be om ursäkt för dem och jag behöver inte dölja dem.

Jag föreslår inte att mina anställdas integritet ska hotas på något sätt, det behövs inte. Men jag vill säga klart och tydligt att så länge vi inte tillåter informationsfrihet i fråga om våra ersättningar och utgifter kommer medborgarna att betrakta parlamentet som en inrättning som predikar öppenhet men som inte tillämpar den för egen del.

Jag vet att enskilda ledamöter kan offentliggöra sina utgifter på sina webbplatser och faktiskt gör detta, men vi som parlament har ett gemensamt ansvar för att göra informationen tillgänglig. Det kanske låter som om jag sätter mig på höga hästar, men det gör jag inte. Jag säger bara att det kommer att ske och att det vore bättre om parlamentet underlättade det i stället för att tvingas till det.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) Herr talman! Som ledamot av utskottet för framställningar vill jag lägga till några synpunkter på det ändringsförslag som vår grupp lagt fram i fråga om Paliadelibetänkandet om årsrapporten om Europeiska ombudsmannens verksamhet.

Vi anser att den definition av administrativa missförhållanden som finns i resolutionen inte alls kommer att utöka och förstärka ombudsmannens roll utan kan få rakt motsatt effekt. Detta beror för det första på att den föreslagna definitionen är alldeles för löst hållen och vag, vilket gör det svårt att avgöra i vilka ärenden ombudsmannen kan eller bör ingripa och alltså minskar hans förmåga att vidta åtgärder. För det andra, och detta är kanske ännu viktigare, ger definitionen ombudsmannen en behörighet att ingripa som andra institutioner lätt kan uppfatta som godtycklig, eftersom den inte är ordentligt definierad och reglerad.

Därför anser vi att den definition av administrativa missförhållanden som ingår i ändringsförslaget från min grupp, gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen är mer detaljerad och koncis och skulle vara en mycket lämpligare grund för aktiva och effektiva ingripanden och också mycket lättare för institutioner och medborgare att förstå.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Herr talman, herr ombudsman, mina damer och herrar! Jag sätter stort värde på EU:s försvarare av rättigheter, men jag måste säga att jag ser tre stora problem med verksamheten i detta kontor. Det första är information. Den bredare allmänheten i EU vet faktiskt inte om att Europeiska ombudsmannen finns, än mindre vad han sysslar med och vilka frågor de kan vända sig till honom med. Fakta är ganska tydliga. Nästan 90 procent av de klagomål som lämnats in av mina landsmän från Tjeckien omfattades inte av Europeiska ombudsmannens behörighet. Läget är likadant i andra medlemsstater. Därför föreslår Europaparlamentet en omfattande informationskampanj. Men jag är inte säker på att vi försöker bota rätt sjukdom.

Det andra problemet är kostnader. Varje offentlig institution har sitt pris. Med varje ny institution ökar mängden byråkrati som medborgarna måste hantera och leta sig fram igenom. Därför måste vi fundera på om skattebetalarnas pengar som har investerats har gett önskade resultat. Förra året lämnade mina landsmän in 66 klagomål till den europeiska försvararen av rättigheter av nästan 800 ärenden från EU som helhet, som omfattades av Europeiska ombudsmannens behörighet. Dessa problem behandlades av 70 tjänstemän, vilket kostade skattebetalarna 9 miljoner euro. Varje fall man åtar sig kostar alltså mer än 10 000 euro. Jag anser att det är alltför mycket.

Det tredje problemet är subsidiaritet. Som före detta borgmästare blev jag ganska orolig när jag läste att ett av de få ärenden som ombudsmannen åtagit sig gällde planeringsdokumentet för det lilla distriktet Břeclav i fråga om höghastighetskommunikationer. Jag anser att detta är fullständigt onödigt, eftersom lokala problem i första hand ska hanteras lokalt och inte här i Bryssel eller Strasbourg. Om jag ledde den institutionen skulle jag se till att den agerade förnuftigt, att verksamheten bedrevs till lägsta möjliga kostnader och att den framför allt inte missbrukade och artificiellt utökade sina befogenheter och sin byråkrati. I detta avseende önskar jag ombudsmannen stora framgångar.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Herr talman! Jag stöder och kommer att rösta för Paliadelibetänkandet och vill gratulera Nikiforos Diamandouros till hans arbete. Jag vill betona det faktum att många EU-medborgare ofta ställs inför det vi eufemistiskt kallar för administrativa missförhållanden som i slutänden fråntar dem deras grundläggande rättigheter. Som jag ser det beror dessa missförhållanden inte på byråkrati eller försumlighet, utan beror ofta på att EU-institutionerna antagit en missriktad eller felaktig policy. Europeiska ombudsmannen ger alltså EU-medborgarna möjlighet att utkräva respekt för deras rättigheter.

Därför är det viktigt att Europaparlamentet, som är EU:s enda direktvalda och representativa organ, ger politiskt stöd till Europeiska ombudsmannens arbete så att dessa missförhållanden begränsas så mycket som möjligt. Låt mig säga att det framgår tydligt av Europeiska ombudsmannens rapport och av det arbete som har utförts av den nuvarande ombudsmannen, att han med den typen av stöd från Europaparlamentet kommer att kunna utföra sitt jobb effektivare under nästa period.

Avslutningsvis tycker jag att det måste göras en insats för att ge EU-medborgarna mer information om Europeiska ombudsmannens roll och befogenheter så att de snabbt kan vända sig till honom när deras grundläggande rättigheter kränks.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Herr talman! Först av allt vill jag gratulera Chrysoula Paliadeli som sig bör till det betänkande som hon har lagt fram, först i utskottet för framställningar och nu här i kammaren.

Jag vill också stödja de mycket förnuftiga kommentarerna från Pascale Gruny och Erminia Mazzoni, mina kolleger i gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater), men jag vill tillägga att ombudsmannens roll är nödvändig i en demokratisk institution. Det är den slutsats vi i utskottet för framställningar har dragit under Nikiforos Diamandouros många besök för att presentera sina årsrapporter, som den vi granskar i dag här i kammaren, eller andra rapporter från hans arbete.

Jag tänker inte dränka er i siffror, men även om det har gjorts framsteg i ombudsmannens roll, tvivlar jag inte på att om vi skulle göra en opinionsundersökning hos EU-medborgarna om ombudsmannens roll, arbete och verksamhet, skulle vi tyvärr få se att medborgarna betraktar honom som avlägsen och att de i många fall inte ens känner till hans existens. Detta kanske beror på att ombudsmannens beslut inte är bindande, vilket han själv påminde oss om här, eller kanske är det för att hans arbete är mycket begränsat i fråga om medlemsstaterna, vilket Nikiforos Diamandouros har påpekat för detta parlament.

Men om vi vill erbjuda medborgarna en tjänst så måste denna institution – Europaparlamentet – och utskottet för framställningar anstränga sig för att stärka och främja ombudsmannens arbete. Det finns visserligen många framställningar, vilket har påpekats här, särskilt om bristen på öppenhet, men jag är säker på och vill verkligen betona att ordentlig information – t.ex. genom den nya webbplatsen som nu är i drift, vilket jag välkomnar – skulle bidra mycket mer till det mål som jag tror alla ställer sig bakom, nämligen att alla EU-medborgare ska känna till och kunna ta kontakt med ombudsmannen. Därför önskar jag ombudsmannen all lycka och all framgång, eftersom hans framgångar kommer att vara framgångar för EU-medborgarna i stort.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Herr talman! Jag vill inleda med att gratulera Chrysoula Paliadeli till hennes utmärkta betänkande. Alla här i kammaren spelar en roll i "att bygga medborgarnas förtroende". Men det är ytterst viktigt att vi bygger våra EU-institutioner på visionerna och idéerna hos just de medborgarna och hur de anser att demokratin bör vara.

Ombudsmannens kontor har aldrig varit viktigare och det kontorets arbete måste berömmas. Men vi måste erkänna att bristen på öppenhet och våra medborgares syn på detta fortfarande är en mycket allvarlig fråga, särskilt i kommissionen. Även om jag välkomnar utvecklingen av den nya webbplatsen tror jag inte att den är lösningen på allt.

Mer än en tredjedel av klagomålen om EU-institutionerna gäller trots allt frågan om brist på öppenhet. Om löftena till det irländska folket och faktiskt till alla EU-medborgare under arbetet med Lissabonfördraget ska uppfyllas måste varje EU-institution bli mer öppen och arbeta för öppen ridå.

Denna rapport är ett steg på vägen mot det målet, även om det krävs mer arbete, särskilt när det gäller samarbete med nationella ombudsmän och när det gäller det här parlamentets arbetsmetoder.

ORDFÖRANDESKAP: LAMBRINIDIS

Vice talman

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Även jag vill tacka Europeiska ombudsmannen för hans arbete. Om jag nu gjorde det på grekiska skulle folk här i kammaren tro att den grekiska lobbyn hade börjat samarbeta med ombudsmannen, föredraganden och talarna.

Det är just för förtroendets och öppenhetens skull som det vore bra om vi kunde inrikta oss på att godkänna rapporten om ombudsmannens verksamhet mycket snart, innan valkampanjen till ombudsmannaämbetet

inleds. Herr ombudsman! Oavsett om det blir ni eller någon annan som fortsätter detta arbete hoppas vi alla att ombudsmannen kommer att göra en informationsturné som omfattar mer än bara två regioner i EU, något som kanske kunde bidra till att minska procentsatserna. Vi vill alla skapa större öppenhet i vårt arbete, vilket även omfattar parlamentets arbete.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Herr talman, herr Diamandouros! Precis som föregående år har ombudsmannen lagt fram en mycket objektiv rapport om sin verksamhet. Av den framgår hur viktigt hans uppdrag är för EU:s medborgare.

Ett nytt inslag i rapporten för år 2008 är ombudsmannens arbete i fråga om Europeiska investeringsbanken. EIB är den viktigaste långivande institutionen för investeringar i EU och kandidatländer. Trots investeringsbankens stora självständighet i EU:s institutionella struktur, måste den följa normerna för god förvaltningssed. Därför var det med glädje jag tog emot nyheterna om den dialog som inleddes mellan ombudsmannen och Europeiska investeringsbanken under 2008 och om undertecknandet av ett avtal om efterlevnad av principerna för god förvaltning. I detta avtal har EIB åtagit sig att införa ett internt förfarande för att undersöka klagomål, vilket den inte hade tidigare. Det gläder mig också att banken har åtagit sig att tillämpa samma normer på området för god förvaltning gentemot alla som ansöker om ett lån, både för EU-medborgare och andra. Jag hoppas att Europaparlamentet kommer att hållas informerat om utvecklingen i detta samarbete mellan ombudsmannen och EIB. Jag gratulerar er än en gång till er rapport.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Europeiska ombudsmannen har gjort ett fantastiskt arbete. Denna uppfattning uttrycktes också av utskottet för framställningar och jag ställer mig bakom ett omval. En av anledningarna till detta är att han har visat öppenhet i en så känslig fråga som nationella minoriteter. Här vill jag uppmärksamma er på att EU:s förbindelser med nationella minoriteter är fullständigt oklar.

Minoriteter nämns åtminstone i Lissabonfördraget, de 100 000 sidorna av gemenskapslagstiftning. Men förbindelserna med minoriteter är oklar. Om en skadlig språklag i Slovakien accepteras, till exempel, visar det att minoritetsfrågor inte omfattas av gemenskapens behörighet. Å andra sidan måste nya medlemsstater vid sin anslutning underteckna och ratificera den europeiska stadgan om landsdels- eller minoritetsspråk och ramkonventionen om skydd för nationella minoriteter som omfattar minoritetsfrågor. Här ges dubbla budskap, vilket ger EU två ansikten. Detta måste redas ut, eftersom 15 procent av EU:s medborgare är ursprungsbefolkningar eller invandrade minoriteter, vilket även omfattar 12 miljoner romer.

Detta är ett extremt viktigt och allvarligt problem i EU. Det vore idealiskt om ombudsmannen, i sitt framtida arbete – och jag hoppas verkligen att han fortsätter – kunde ägna stor uppmärksamhet åt den här frågan.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Jag har fyra kommentarer till den här rapporten.

Den första är att ombudsmannen är en nödvändig del av ett demokratiskt EU och framför allt ett EU som är nära medborgarna.

Min andra kommentar är att efter de första barnsjukdomarna har samarbetet mellan utskottet för framställningar och ombudsmannen varit utmärkt.

För det tredje är utskottet för framställningar och ombudsmannen tillsammans den viktigaste mätstationen, så att säga, för ett medborgarvänligt EU.

För det fjärde ser jag som ledamot av utskottet för framställningar fortfarande fram emot en kritisk dialog med EU-medborgarna, särskilt nu, så snart det nya fördraget har trätt i kraft. EU finns här för medborgarna, inte tvärtom, och vi måste tillsammans se till att det förblir på det sättet och förbättras.

Metin Kazak (ALDE). – (FR) Herr talman! Först vill jag gratulera Europeiska ombudsmannen till det rekordstora antalet undersökningar som avslutades 2008. Jag är säker på att den nya stadgan kommer att göra det möjligt för ombudsmannen att arbeta ännu effektivare och svara snabbt på medborgarnas klagomål, genom att stärka det ömsesidiga förtroendet mellan ombudsmannen och medborgarna.

Ombudsmannen måste prioritera att förebygga administrativa missförhållanden. Tyvärr måste jag säga att vi har gjort mycket små framsteg i det avseendet. Ändå hoppas jag att den aspekten kommer att stärkas i och med ikraftträdandet av stadgan om de grundläggande rättigheterna.

Den andra utmaningen kommer att vara att fortsätta att främja öppenhet inom EU-institutionerna. Den tredje utmaningen under de kommande åren blir att genomföra informationskampanjer för att se till att våra medborgare känner till sina rättigheter till hundra procent.

Slutligen är Europeiska ombudsmannanätverket en viktig plattform för samarbete och för utbyte av bästa metoder bland de olika länderna. Bulgarien deltar aktivt i detta nätverk. Landet har inte bara fått den erfarenhet som krävs utan har också ökat den här institutionens inflytande på senare år.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Herr talman! Jag vill tacka ombudsmannen, Nikiforos Diamandouros, särskilt för sitt resoluta stöd till parlamentets arbete med att förespråka och öka öppenheten i beslutsfattandet och som vi alla vet måste det arbetet fortsätta. Detta medför vissa utmaningar. Margot Wallström nämnde koder för god förvaltningssed och jag vill fråga henne och Nikiforos Diamandouros om tiden inte nu är inne, när den nya kommissionen inleder sitt arbete, att lägga fram ett förslag till lagstiftning som skulle gälla alla institutioner och göra dem skyldiga att följa principerna för god förvaltning. Så vitt jag vet har alla medlemsstater infört sådan lagstiftning.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Herr talman! Som ledamot av utskottet för framställningar är det viktigt för mig att kunna företräda medborgarnas intressen ännu bättre än i nuläget. Jag vill att en bredare allmänhet blir medveten om möjligheterna att ta upp sina problem i parlamentet. Detta gäller särskilt nu när Lissabonfördraget träder i kraft. I varje fall önskar jag ombudsmannen ännu större framgångar i framtiden.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Herr talman! Tack till Chrysoula Paliadeli för betänkandet. Europeiska ombudsmannens roll är verkligen mycket viktig, särskilt i dessa tider när vi försöker skapa ett mer medborgarvänligt EU med Lissabonfördraget. Som sådan är Europeiska ombudsmannens roll nödvändig och avgörande. Jag tycker att Nikiforos Diamandouros har varit effektiv och konsekvent, och har arbetat för att främja öppenhet och ta upp frågor som berör bristen på sådan. Dessutom har han arbetat för att skydda effektiva möjligheter att få rättelse, både inom EU och i medlemsstaterna själva.

I allmänhet visar detta synsätt en övergripande vilja att stå till tjänst för medborgarna från EU:s institutioner och naturligtvis får medborgaren – genom denna process i stort och de insatser vi måste fortsätta att göra – större förtroende för oss alla, för EU:s institutioner.

Därför, och här kommer jag att avsluta, anser jag att Nikiforos Diamandouros har varit framgångsrik i sitt arbete och jag anser att dagens debatt och det betänkande som lades fram för oss ger oss en utmärkt anledning att välja en ny europeisk ombudsman för nästa mandatperiod.

Nikiforos Diamandouros, Europeiska ombudsmannen. – (EN) Herr talman! Inledningsvis vill jag tacka alla parlamentsledamöter som har kommit med så konstruktiva och positiva kommentarer om ombudsmannens arbete. Jag uppskattar verkligen detta. Jag tackar också dem som har gjort konstruktiva kritiska kommentarer om ombudsmannens arbete. Det är exakt det jag är här för: att lära mig av era förslag och er kritik så att jag kan utveckla ombudsmannens arbete och tjäna medborgarna i framtiden.

Låt mig säga mycket kort att de stora farhågor som jag förstår att ni har uttryckt hänger ihop med behovet av större öppenhet och om jag blir omvald kommer jag att fördubbla arbetet med att främja öppenhet och god förvaltning, vilket jag känner att jag har det största ansvaret för i EU.

Lissabonfördraget öppnar alla slags nya möjligheter och jag tänker verkligen utnyttja alla möjligheter fördraget ger mig, för att tjäna medborgarna bättre i ständigt samarbete med parlamentets utskott för framställningar och med denna upphöjda institution.

Jag vill också kort tacka Margot Wallström för hennes arbete, hennes kommentarer och varma stödjande ord. Jag vill upprepa och bekräfta att eftersom kommissionen omfattar 66 procent av EU:s hela offentliga tjänstemannakår är det oundvikligt att de flesta klagomålen kommer att gälla kommissionen. Så är det verkligen.

Låt mig ta upp de frågor som Victor Boştinaru och Ryszard Czarnecki väckte när det gäller ökat samarbete med de nationella ombudsmännen, inte minst också utanför EU:s gränser. Det finns två poänger här: Jag har upprätthållit kontakter med alla ombudsmän från kandidatländerna, som ligger utanför EU:s gränser i den bemärkelsen. Utöver det har jag ett mycket nära samarbete med Europarådets flyktingkommissarie som den institutionen har utsett till kontaktperson för alla ombudsmän i Europarådet.

Som jag ser det skulle jag gå in på området för internationella förbindelser om jag gick längre än så, vilket faktiskt är kommissionens område, så jag försökte hitta en balans där. Men jag är mycket väl medveten om att det behövs större samarbete på alla områden och det försöker jag åstadkomma.

När det gäller den tid det tar att lösa ärendena, vilket Kinga Göncz nämnde, vill jag bara säga att vi nu har kunnat korta tiden avsevärt och i genomsnitt avslutas mer än 50 procent – omkring 55 procent – av alla

ärenden på mindre än ett år, eller ungefär tolv månader. Om ni tänker på att vi måste arbeta på 23 språk, vilket kräver en hel del översättning, tycker jag inte att det är överdrivet lång tid. Jag ger er ett genomsnitt, eftersom de enkla ärendena vanligtvis avslutas på ungefär tre eller fyra månader, jag ville bara förtydliga det.

Marian Harkin är inte här, men jag vill tacka henne för hennes stöd när det gäller min ställning i fråga om ökad öppenhet, även i vad som kanske är svåra situationer, om jag får säga så.

Som svar på Oldřich Vlasáks kommentarer om ombudsmannen, tar jag de anmärkningarna på största allvar. Men jag vill påpeka att ombudsmannen inte bör bedömas enbart utifrån hur många klagomål eller undersökningar som behandlas. Vi behandlar över 11 000 förfrågningar om information utöver klagomålen varje år. Jag reser väldigt mycket i medlemsstaterna hela tiden. Under min mandatperiod har jag gjort mer än 350 resor i hela EU och har också träffat alla typer av valmanskårer och hållit anföranden i en mängd områden.

Så de resurser som ombudsmannen använder för att tjäna medborgarna går långt utöver bara det antal klagomål som behandlas och det vill jag att parlamentet ska hålla i minnet. Jag är säker på att de flesta av er känner till detta, men jag vill bara förtydliga det.

Slutligen vill jag, eftersom det är sista gången jag kommer att tala till parlamentet under den här mandatperioden, uppriktigt tacka alla tolkar för det arbete de har utfört för mig under de senaste fem åren.

Chrysoula Paliadeli, föredragande. – (EL) Herr talman! Jag vill tacka ledamöterna i detta sammanträde för deras konstruktiva kommentarer och vänliga ord om mitt betänkande.

Utskottet för framställningar och jag personligen hade den mycket speciella äran att utarbeta betänkandet om årsrapporten från en av EU:s viktigaste institutioner, Europeiska ombudsmannen, och vi har dragit slutsatsen att Nikiforos Diamandouros arbete under 2008 tjänade institutionen och uppfyllde de åtaganden som följer med den konsekvent, seriöst och effektivt.

Med sin opartiska och objektiva inställning till starka institutioner och byråkratiska attityder har Europeiska ombudsmannen stärkt sin ställning, inte bara för att han har hjälpt EU-medborgare i fråga om administrativ försumlighet eller ineffektivitet, utan framför allt för att han stärkt deras förtroende för EU och dess institutioner.

Vi anser att ombudsmannen under 2008 stödde institutionen när det gäller rättsstatsprincipen med en djup social medvetenhet, vilket har satt ribban högt för kommande år. Vi litar på att Europeiska ombudsmannen förvaltar denna institutions skyldigheter och rättigheter väl under de kommande åren, vilket kommer att främja en sund förvaltning i EU:s institutioner ännu effektivare och skapa en ännu mer medborgarvänlig attityd hos dess institutioner. Vi anser att detta kommer att rättfärdiga inte bara Europeiska ombudsmannen som institution och indirekt ombudsmännen i medlemsstaterna, utan även en starkare roll för Europaparlamentet, som granskar och väljer ombudsmannen.

Talmannen. – Debatten är avslutad.

Skriftliga förklaringar (artikel 149)

Petru Constantin Luhan (PPE), skriftlig. – (RO) Europeiska ombudsmannens rapport för 2008 är ytterst balanserad och uttömmande. Jag vill ta tillfället i akt och gratulera Nikiforos Diamandouros och hans medarbetare till deras arbete.

Vi noterar först och främst en ökning i antalet registrerade klagomål hos ombudsmannen 2008 – 3 406 klagomål, jämfört med 3 211 under 2007. Detta kan tolkas positivt om vi betraktar det utifrån att EU-medborgarna utnyttjar sin demokratiska rätt till tillgång till information, men även negativt om vi tittar på innehållet i dessa klagomål.

De huvudsakliga typerna av påstådda administrativa missförhållanden som finns i de undersökningar som inleddes 2008 var brist på öppenhet, däribland vägran att lämna ut information, samt maktmissbruk. Jag tycker det är oroande att 36 procent av undersökningarna bygger på klagomål som gäller brist på öppenhet hos EU:s institutioner, eftersom EU:s förvaltning är avgörande i arbetet med att öka medborgarnas förtroende, som ett led i det europeiska projektet. Jag menar också att vi måste göra vårt yttersta för att öka våra institutioners öppenhet i beslutsfattande och administration.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) EU är en djungel – inte bara i fråga om dess bidrag utan även i fråga om dess behörigheter, beslutsprocesser och till och med dess närvaro på Internet. För de genomsnittliga

medborgarna är EU kort sagt en gåta inlindad i ett mysterium. Just detta område är något som Lissabonfördraget kunde ha tagit itu med. Det kunde ha garanterat större öppenhet, det hade kunnat skapa ett EU som består av sina kulturella folk och historiska nationalstater i ett jämbördigt partnerskap, utformat federativt och byggt på subsidiaritet, men enat och starkt utåt för att företräda europeiska intressen. Det verkar dock finnas ett svagt intresse för öppenhet – rådets beslut och utnämningen av kommissionens ordförande sker bakom stängda dörrar. En gemensam Interneträff kräver att EU:s arbetsspråk – tyska, engelska och franska – används konsekvent, så att det går att nå majoriteten av EU-medborgarna. Rådets nuvarande ordförandeskap borde tänka på det. Inrättandet av Europeiska ombudsmannen och dennes arbete är ett steg i rätt riktning, men det behövs större insatser om vi vill minska klyftan mellan EU och medborgarna. Det viktigaste steget skulle vara att hålla folkomröstningar om frågor som stakar ut färdriktningen och där resultaten av dessa folkomröstningar måste respekteras. Beneš-dekretet kan absolut inte legitimisera orättvisa. Inte ens en ombudsman kan göra särskilt mycket för andraklassens medborgare.

Krisztina Morvai (NI), skriftlig. – (HU) Europeiska ombudsmannens rapport avspeglar inte mina erfarenheter som människorättsadvokat i Ungern. I rapporten sägs inget om att polisen, på regeringens uppmaning, skadade, fängslade och höll skenrättegångar mot flera hundra fredliga fotgängare och demonstranter som högtidlighöll en särskild händelse under hösten 2006. EU har inte sagt någonting. Inte heller säger EU något om att polisen sedan dess regelbundet och olagligt kontrollerar dokumenten för de demonstranter som kräver förändring och även filmar dem, trakasserar dem och ofta gör godtyckliga gripanden.

Det är också "tack vare" EU:s skandalöst passiva hållning som 16 aktivister från oppositionen har suttit häktade i flera månader, misstänkta för "terroristhandlingar". Deras största brott är att de har bildat en rörelse för att avslöja fall av korruption inom regeringen. Metoderna för att göra husrannsakan i deras hem och konfiskera ägodelar, tillsammans med de ständiga, uppenbara kränkningarna av deras rättigheter som häktade, står direkt i strid med EU:s normer för de mänskliga rättigheterna.

Det har t.ex. genomförts godtyckliga, skrämmande husrannsakingar av ett stort antal maskerade kommandon, utan någon fullmakt eller någon annan garanti. Datorer har beslagtagits helt utan hänsyn till rättsliga riktlinjer och utan att någon expert har registrerat de uppgifter som fanns på datorerna, vilket har gjort det möjligt för myndigheterna att förfälska bevis och hämnas på politiska motståndare. Vi förväntar oss ett tydligt ingripande från EU.

Siiri Oviir (ALDE), skriftlig. – (ET) I artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna anges följande: "Var och en har rätt att få sina angelägenheter behandlade opartiskt, rättvist och inom skälig tid av unionens institutioner och organ." När vi nu har läst ombudsmannens verksamhetsrapport för 2008 måste vi tyvärr i dag fortfarande medge att den vanligaste formen av administrativt missförhållande i EU-institutionerna som nämns i klagomålen är brist på öppenhet (36 procent av alla undersökningar).

För mig är det verkligen oroväckande att trots att Europaparlamentet godkände ombudsmannens kodex för god förvaltningssed med en egen resolution 2001 har de övriga EU-institutionerna inte helt och hållet följt parlamentets krav.

Jag stöder till fullo föredragandens förslag om att administrativa missförhållanden härnäst bör få en vidare tolkning, så att begreppet utöver att omfatta olagliga administrativa åtgärder och brott mot bindande normer och principer även ska omfatta fall där administrativa institutioner har varit försumliga, agerat med bristande öppenhet eller brutit mot andra principer för god förvaltning. Jag väddar också personligen till EU-institutionerna och den kommande ombudsmannen om att öka öppenheten i EU:s bedömningsprocesser och administrativa strukturer genom att upprätta en kodex som fungerar effektivt för att minska de administrativa missförhållandena i EU.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), skriftlig. – (PL) Herr talman, mina damer och herrar! Först vill jag tacka föredraganden, Chrysoula Paliadeli, för ett uttömmande och tydligt betänkande och ombudsmannen och hans medarbetare för deras outtröttliga arbete för att minska den olämpliga administrationen och införa högre förvaltningsnormer i EU. Europeiska ombudsmannen spelar en avgörande roll, genom att han i enlighet med principen ingriper gällande att beslut ska fattas så öppet och så nära medborgaren som möjligt. Det gläder mig att läsa rapporten som visar att ombudsmannen har fortsatt att utöva sina befogenheter på ett aktivt och balanserat sätt genom att behandla klagomål och upprätthålla konstruktiva förbindelser med EU-institutionerna. Men det oroar mig att antalet klagomål har ökat jämfört med 2007. Lyckligtvis var ökningen bara 6 procent, men den bör fungera som en varning för våra institutioner. Administrationen bör dra lärdom av detta och undvika misstag och felaktigt agerande i framtiden genom att följa rekommendationerna i rapporten. Jag stöder föredraganden i hennes väddan till institutionerna och EU:s

myndigheter att anpassa sina arbetsmetoder efter kodexen för god förvaltningssed. Det har gått åtta år sedan Europaparlamentet antog resolutionen om att godkänna kodexen. Det är en väldigt lång tid. Genom att anpassa bestämmelserna i kodexen kan vi få till stånd ett bredare samarbete och synergieffekter för att möta våra medborgares behov så effektivt som möjligt.

6. Övergångsriktlinjer för budgetförfarandet för att beakta ikraftträdandet av Lissabonfördraget (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är ett betänkande av Alain Lamassoure för budgetutskottet om övergångsriktlinjer för budgetförfarandet för att beakta ikraftträdandet av Lissabonfördraget (2009/2168(INI)) (A7-0045/2009).

Alain Lamassoure, föredragande. – (FR) Herr talman! Först vill jag tacka kommissionens ordförande José Manuel Barroso och den förra kommissionsledamoten för deras beslut att skjuta upp offentliggörandet av kommissionens förslag till den kommande budgetpolitiken och om uppdateringen av budgetplanen till nästa halvår.

Det är sant att Europeiska rådet och Europaparlamentet hade kommit överens om att denna uppdatering skulle göras 2008–2009, men det var för fyra år sedan, vilket är en evighet. Under tiden har vi haft Lissabonfördraget, den första irländska folkomröstningen, finanskrisen, förseningen i ikraftträdandet av det nya fördraget och så vidare.

Därför är det klokare att ge den nya kommissionen i uppdrag att lägga fram sitt politiska program och den finansiella översättningen av det programmet tillsammans om några månader.

Men eftersom Lissabonfördraget ska träda i kraft den 1 december har vi ingen tid att förlora när det gäller att anta de övergångsåtgärder som krävs för att gå från det ena fördraget till det andra på budgetområdet.

Det svenska ordförandeskapet har föreslagit att förlikningskommittén av den 18 november ska ge de tre institutionerna möjlighet att nå en politisk överenskommelse om detta. Nu måste alltså parlamentet ge sin delegation vid förlikningskommittén ett förhandlingsmandat.

Det är fyra saker som måste behandlas så snart som möjligt och ingen av dem bör utgöra något allvarligt politiskt problem.

För det första har vi överföringsförfarandet: i och med att skillnaden mellan obligatoriska och icke-obligatoriska utgifter avskaffas måste det införas ett enda förfarande som innebär att de båda budgetmyndigheterna är lika ansvariga, utan att skada den flexibilitet som Europeiska kommissionen måste ha vid budgetförvaltningen.

För det andra har vi tilläggsbudgetar: från och med början av 2010 kommer det att behövas en första tilläggsbudget för att ge alla berörda institutioner de ekonomiska resurser som krävs för att utöva de nya befogenheter de får i enlighet med Lissabonfördraget. Därför behöver vi ett förenklat förfarande som är inspirerat av det nya förfarande som införs för huvudbudgeten genom fördraget.

För det tredje har vi tidsplanen för de förberedande mötena mellan de tre institutionerna, eller det vi brukar kalla den pragmatiska tidsplanen: här behöver vi inte ändra våra tidigare metoder.

För det fjärde har vi – slutligen – förfarandet för att använda förfarandet med provisoriska tolfte delar i det osannolika men ändå möjliga fall att vi misslyckas med att nå en överenskommelse om 2010 års budget: här anser vi att bestämmelserna i Lissabonfördraget är tillräckligt tydliga för att det inte ska behövas något tillägg.

Budgetutskottet har antagit dessa förslag med mycket stor majoritet. Jag uppmanar kammaren att göra detsamma, så att vi kan avsluta förhandlingarna med rådet och kommissionen innan tidsfristen löper ut.

Algirdas Šemeta, kommissionsledamot. – (EN) Herr talman! Jag tackar Alain Lamassoure för betänkandet.

När Lissabonfördraget träder i kraft kommer bestämmelserna på budgetområdet att ändras, eftersom parlamentet och rådet kommer att vara jämlikt medbeslutande om samtliga utgifter. Detta kommer att kräva en ny rättslig ram som måste tas under noggrant övervägande institutionerna emellan.

Eftersom vi har ett gemensamt ansvar för att budgetprocesserna och budgetförfarandena fortskrider problemfritt och utan avbrott delar jag föredragandens uppfattning att vi skyndsamt måste enas om

övergångsriktlinjer. Övergångsriktlinjerna är tämligen formella till sin karaktär och kommer endast att gälla tills den nya rättsliga ramen träder i kraft.

Föredraganden har lyft fram rätt frågor till diskussion i betänkandet. Vi kommer att behöva nya bestämmelser om hur överföringar ska ske och ändringsbudgetar antas. Det behövs en tidsplan som tillåter ett aktivt engagemang från samtliga aktörers sida. Vi måste även enas om tydliga samarbetsprinciper och i förekommande fall om regler för provisoriska toltfodelar.

Jag kan här bekräfta att jag är beredd att lägga fram de förslag som krävs för att uppnå en balanserad överenskommelse. Jag föreslår att vi inleder diskussionen om dessa frågor vid det trepartssamtal som ska äga rum i eftermiddag. Jag hoppas att de tre institutionerna kommer att nå en överenskommelse under budgetmedlingen i november.

Salvador Garriga Polledo, för PPE-gruppen. – (ES) Herr talman! Lissabonfördraget kommer att medföra stora förändringar, men få kommer att vara lika dramatiska som de som rör budgetförfarandet.

Alla huvudföredragande i budgetfrågor vet hur den nuvarande strategin med två förhandlingsrundor fungerar. Att hinna med allt under en runda kommer att kräva extrainsatser i form av samarbete och samråd de olika institutionerna emellan.

Den nya situationen påverkar redan nu den pågående förhandlingen om budgetförfarandet, samt medlingen nästa vecka, eftersom vi vet att detta är sista gången som det nuvarande förfarandet tillämpas. Jag vill gratulera budgetutskottet till att snabbt och smidigt ha lagt fram övergångsbestämmelserna.

De kommande månaderna blir avgörande för budgetpolitiken. Överföringar kommer nämligen att ske skyndsamt. Brådskande ändringsbudgetar kommer att läggas fram under de kommande månaderna och kräva ett utförligt svar enligt ett nytt förfarande. Vi måste också bland annat diskutera en ändringsbudget för budgetsaldon enligt ett nytt förfarande som kommer att ställa krav på ett betydande ansvarstagande från samtliga institutioners sida.

När det gäller övergångsbestämmelserna anser min grupp att vi alla måste anstränga oss lite extra, men framför allt rådets kommande ordförande kommer att spela en viktig roll, i första hand för att det nuvarande "gentlemen's agreement" ska fortsätta gälla. Det är inte omöjligt att rådet kommer att frestas att ge sig självt fördelar i mycket brådskande budgetärenden, bland annat när det gäller den europeiska avdelningen för yttre åtgärder, men de tre institutionerna kommer helt klart att väga lika tungt, och parlamentet kommer för sin del att fullt ut ta sitt ansvar.

Göran Färm, för S&D-gruppen. – Herr talman! Lissabonfördraget betyder stora förändringar, inte minst på budgetområdet. Som flera har påpekat är den viktigaste förändringen att indelningen i obligatoriska och icke-obligatoriska utgiftsområden försvinner. Europaparlamentet blir därmed medbeslutande om hela budgeten, och vi får en ny förenklad budgetprocedur. Nu är fördraget klart och godkänt, men det betyder inte att vi bara rakt av kan övergå till det nya förfarandet.

För det första är vi helt eniga om att genomföra årets budgetprocess enligt de gamla reglerna, eftersom det skulle ha lett till kaos att försöka ändra detta mitt i budgetbehandlingen. För det andra: Innan vi fullt ut kan tillämpa det nya fördraget krävs det ett nytt interinstitutionellt avtal. Det krävs en uppdaterad budgetförordning och en ny omförhandlad långtidsbudget, det fleråriga ramverket, som en del av detta nya regelverk.

Det här kommer att ta sin tid. För att vi ska kunna starta budgetarbetet under 2010 krävs därför en rad övergångsbestämmelser. Jag vill passa på att rikta ett tack till budgetutskottets ordförande Alain Lamassoure som mycket snabbt tog initiativ till detta betänkande, och som har utarbetat det på rekordkort tid och ändå i mycket nära samarbete med de olika partigrupperna i utskottet. Tack så mycket.

I betänkandet har vi också infogat en del synpunkter på hur de nya permanenta lösningarna bör se ut. Vi socialdemokrater har framför allt haft ett par synpunkter. Den viktigaste är att se till att parlamentets nya befogenheter tillämpas redan under övergångsperioden, och att de förslag som måste läggas fram inför ett nytt interinstitutionellt avtal i framtiden och om en reviderad budgetförordning måste ses som ett paket så att vi får en fungerande helhet utan överlappningar och tolkningsproblem.

Jag hoppas att vi i dagens trepartssamtal också ska kunna enas om de första delarna av detta. Min slutsats är att den förändring som detta innebär för budgetförfarandet är ett gott exempel på förenkling och mindre byråkratiska förfaranden som hela EU är i stort behov av.

Anne E. Jensen, för ALDE-gruppen. – (DA) Herr talman! Även jag vill börja med att framhålla hur glad jag är över att Lissabonfördraget nu är infört, vilket givetvis kommer att ge parlamentet ökat inflytande över budgeten och förändra vårt sätt att anta EU:s årliga budget. Vi befinner oss i en övergångsfas som innebär att budgeten för 2010 antas enligt det gamla fördraget men att budgetgenomförandet kommer att övervakas och följas upp enligt det nya fördraget. Hur vi än tar oss an detta i praktiken utgör Alain Lamassoures betänkande startskottet för vårt arbete, och jag tackar honom för hans snabba initiativ. Alliansen liberaler och demokrater för Europa (ALDE) stöder helhjärtat betänkandet, där det framgår hur vi ska hantera bland annat ändringsbudgetarna och överföringarna.

Gruppen Frihet och demokrati i Europa (EFD) har lagt fram ett antal ändringsförslag om att ändringsbudgetar och överföringar ska avskaffas. Jag kan meddela att ALDE-gruppen kommer att rösta emot samtliga förslag från EFD-gruppen. Vi håller med Alain Lamassoure om att antalet ändringsbudgetar bör minskas. Oförutsedda händelser inträffar emellertid under ett år, och vi måste därför ha ett instrument som detta. Även nationella parlament förfogar för övrigt över ett sådant instrument. Det är möjligt att införa förändringar under årets lopp. Det ökande antalet ansökningar om medel ur Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (EGF) och det stora antalet avslag kommer i sig givetvis att resultera i ett antal ändringsbudgetar. Vi bör inte heller avhända oss möjligheten till överföringar mellan konton. Det finns mycket bestämda regler för hur stora belopp kommissionen kan överföra – kommissionen kan absolut inte göra som den behagar. Den måste först tillfråga parlamentet och rådet.

I betänkandet framhålls också att även budgetförordningen och den interinstitutionella överenskommelsen nu bör ändras, och jag ser med stor förväntan fram emot ett snabbt förslag från kommissionen.

Helga Trüpel, för Verts/ALE-gruppen. – (DE) Herr talman, herr kommissionsledamot! På De gröna/Europeiska fria alliansens (Verts/ALE) vägnar vill jag framföra att vi uttryckligen stöder ordföranden i budgetutskottet, Alain Lamassoure, i hans uppdrag. Vi är övertygade om att han på ett mycket förtjänstfullt sätt och med stor pondus kommer att leda förhandlingarna under den nuvarande övergångsperioden. Vi vet att vi under övergången från Nicefördraget till Lissabonfördraget – som vi alla såg fram emot och behöver för ett mer demokratiskt och öppet Europa – måste ha tydliga bestämmelser.

Budgetutskottet ansvarar tillsammans med bland annat rådet för upprättandet av EU:s budget, och vi vill klart framhålla för rådet att vi kommer att slå vakt om och stärka våra parlamentariska rättigheter. Vi kommer inte att finna oss i – och detta gäller även när Alain Lamassoure leder förhandlingarna – att dessa rättigheter på något sätt naggas i kanten, eftersom vi är helt införstådda med att ingen maktförskjutning får ske till rådets fördel.

När det gäller de nya budgetarna under de kommande åren vill jag erinra om att EU:s nya budget oavvisligen måste upprättas av medlemsstaterna och Europaparlamentet gemensamt i sann europeisk anda. Endast på så sätt kan vi få till stånd ett EU som är berett att möta framtiden. Jag vill även erinra om att detta givetvis, i enlighet med budgetförordningarna och särskilt med tanke på hur pengarna i dagsläget betalas ut till och inom medlemsstaterna, måste ske på ett sätt som omöjliggör missbruk. Bedrägeri eller skandaler får absolut inte förekomma, men budgetförordningarna måste även förenklas och förtydligas, så att de europeiska programmen inte ger upphov till krångel på lokalplanet utan faktiskt når ut till människorna. På detta sätt bör vi utforma den europeiska budgetpolitiken under de kommande åren.

Marta Andreasen, för EFD-gruppen. – (EN) Herr talman! Enligt betänkandet av ledamoten Catherine Guy-Quint i april 2008 bör den nya rättsliga ramen för budgetfrågor nu vara klar att antas. Samtliga institutioner var eniga om detta för att undvika ett rättsligt tomrum. Vi bör följaktligen klara oss utan några övergångsriktlinjer i budgetfrågor.

Ledamoten Alain Lamassoures betänkande är inriktat på att ändringsbudgetar och överföringar ska godkännas. Båda metoderna är olämpliga och riskabla och tyder på bristande professionalism i budget- och planeringsförfarandet, och de blir oundvikligen än mer riskabla under övergångsperioder.

Det nuvarande antalet ändringsbudgetar är orimligt högt och avviker dessutom avsevärt från villkoren i artikel 37 i budgetförordningen.

Det nuvarande antalet överföringar är också orimligt högt och skulle kunna undvikas om budgetplaneringen skedde med större förståelse för de skilda ländernas skiftande behov på olika områden.

Som ledamot av budgetutskottet är jag mycket bestört över att i stort sett hela utskottet utom jag själv godkänner samtliga ansökningar om överföringar.

Inga ändringsbudgetar eller överföringar bör således godkännas under övergångsperioden, och alla insatser bör inriktas på att anta den rättsliga ramen för att förhindra ytterligare skada på skattebetalarnas intressen.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Herr talman! Det nederländska frihetspartiet (PVV) sitter i Europaparlamentet för första gången och är mycket upprört över parlamentsledamöternas krämarinställning. Parlamentet påminner i detta avseende om ett antiparlament. Målet tycks vara att klämma ut så mycket pengar som möjligt av de hårt arbetande medborgarna i Europa och i synnerhet i Nederländerna.

Miljarder anslås till vänsterns hjärtefrågor som klimat och utvecklingsbistånd, medan människor i Nederländerna blir utan plats på äldreboenden, den allmänna pensionsåldern höjs till 67 år och polisen får vidkännas nedskärningar. Europaparlamentet ska värna om medborgarna men driver i stället enbart igenom sina egna och sina elitistiska kompisars politiskt korrekta och kostnadskrävande projekt.

Irlandarna har tyvärr gett det förskräckliga Lissabonfördraget godkännandestämpel, men de kunde åtminstone välja. PVV anser att det är stor skam att det avskryvda fördraget har körts ned i halsen på det nederländska folket. Tyvärr har det emellertid blivit verklighet, och även vi måste beklagligtvis lära oss att leva med det.

PVV samarbetar konstruktivt i Europaparlamentet. Vi kan dock inte ansluta oss till det aktuella betänkandet. Nederländerna är den största nettobidragsgivaren per invånare, och vi vill att detta ändras omgående. Jag anhåller om att föredraganden infogar en kommentar i betänkandet om att parlamentet uppmanar rådet att omgående se till att Nederländernas fortsatta ställning som den största nettobidragsgivaren per invånare upphör.

Om detta införs i betänkandet kommer ytterligare fyra lampor att slå om till grönt här i kammaren vid dagens omröstning. Detta ter sig för mig som ett gyllene tillfälle för föredraganden. Jag vill tillägga att vi kommer att stödja alla ändringsförslag från gruppen Frihet och demokrati i Europa (EFD).

László Surján (PPE). – (HU) Mina damer och herrar! Efter första världskriget i Ungern byggdes provisoriska baracker i Budapest, vilka skulle fungera som sjukhus för hemvändande krigsfångar. De provisoriska barackerna är fortfarande i bruk än i dag.

Vi vill införa övergångsbestämmelser för att slå vakt om budgetförfarandet. Jag anser att Alain Lamassoure, föredragande och ordförande i utskottet, har diskuterat och vill införa principer som kommer att finnas kvar minst lika länge som de tidigare nämnda provisoriska barackerna, som varit i bruk i 90 år. Vi måste komma ihåg att vi har betalat ett högt pris för Lissabonfördraget. Vi har frångått vissa principer, och medborgarna i ett land, Tjeckien, kommer att dra mindre fördel av de mänskliga rättigheterna än flertalet européer. Det är en grundläggande plikt att smidigt, störningsfritt och effektivt genomföra det fördrag som vi betalat ett så högt pris för. De förslag som föredraganden nu ber oss om mandat att genomföra tjänar enligt min åsikt mer än väl detta syfte. Min grupp vill därför att en betydande majoritet i parlamentet ska godkänna dem utan ändringar.

Apropå provisorier vill jag också avslutningsvis påpeka att det av en annons för några årtionden sedan framgick att lägenheter för permanent ägande hade uppförts för sovjetiska officerare på tillfälligt uppdrag i Ungern. Detta betyder att oavsett hur permanent vi anser något vara blir det inaktuellt efter en viss tid. Jag hoppas att när de nuvarande bestämmelserna upphör att gälla kommer bättre bestämmelser att ersätta dem. Med denna förhoppning ber jag alla att stödja betänkandet.

Eider Gardiazábal Rubial (S&D). – (ES) Herr talman! Som redan påpekats kommer Lissabonfördraget äntligen att träda i kraft, och vissa effekter av ikraftträdandet kommer att märkas direkt efter undertecknandet. Bland annat ska en del av budgetutskottets arbete styras av nya bestämmelser från och med januari. Inom de tre institutionerna är vi följaktligen redan nu sysselsatta med att ta fram provisoriska bestämmelser för arbetet, parallellt med att de nya bestämmelserna i fördraget diskuteras och antas.

Vi står helt och fullt bakom Alain Lamassoures betänkande. Vi anser att det inte finns något mer att tillägga till slutsatserna. Jag hoppas endast att det samtal som just ska inledas mellan de tre institutionerna kommer att präglas av samförstånd och att ingen kommer att försöka få vågskålen att tippa över till sin egen fördel.

Jag skulle gärna vilja komma med ett par synpunkter, eftersom jag ibland får intrycket av att en del av budgetutskottet hyser viss optimism och att denna optimism har fått oss att anta ett skäl där det påstås att Lissabonfördraget avsevärt förenklar budgetförfarandet.

Jag är nykomling i parlamentet och var givetvis helt utan erfarenhet av EU:s budget, men det jag har kunnat utläsa av de nya budgetbestämmelserna gör att jag årligt talat har svårt att känna samma optimism. Förfarandet

kommer att bli krångligt, och beroende på enigheten eller, vilket är mer sannolikt, bristen på enighet mellan parlamentet och rådet kommer det att bli komplicerat. Vi kommer emellertid inte att få visshet förrän ett antal budgetförfaranden har genomförts enligt de nya bestämmelserna.

Vad vi redan nu känner till är rådets sinnesstämning, och i detta avseende är jag sanningen att säga inte alltför optimistisk, eftersom jag kan notera att rådet försöker tillskansa sig så mycket makt som möjligt för att på så sätt kunna stoppa beslut som inte är alldeles renläriga. Rådet vill kunna sätta käppar i hjulet för alla beslut, oavsett omständigheterna, som handlar om att lägga ut en enda euro mer än de redan planerade. Om det är på detta sätt och om rådet även fortsättningsvis vill ha full kontroll anser jag att rådet begår ett allvarligt misstag, eftersom det behöver ett starkt parlament att samarbeta med.

Timo Soini (EFD). – (FI) Herr talman! Jag stöder de välgrundade förslag som framförts av min kollega Marta Andreasen. I betänkandet välkomnar ni Lissabonfördraget. Det har ni all rätt till, men själv vill jag än en gång påpeka att det smärtar mig att vår suveränitet trampas ned. Ni vann, men vi är kvar och kommer inte att lämna er någon ro, eftersom Lissabonfördraget drevs igenom på orätt sätt. Frågan om suveränitet kommer ständigt att leva kvar. I betänkandet sägs att ett flertal ändringar i lagstiftningen kommer att bli aktuella, så att den finansiella konstitutionen – så står det faktiskt – kan träda i kraft. Ni har alltså tillstått detta. Det handlar följaktligen om en konstitution, såväl ekonomiskt som politiskt och rättsligt. Vi hade rätt, och vår kamp för suveräniteten kommer att gå vidare.

(Applåder)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Herr talman! Antagandet av Lissabonfördraget innebär tveklöst långtgående förändringar av budgeten och antagandeförfarandena. Jag vill endast peka på att skillnaden mellan obligatoriska och icke-obligatoriska utgifter ska avskaffas, vilket bör stärka parlamentets ställning, och att en flerårig budgetram erkänns som en rättsligt bindande akt. Lika betydelsefull är förenklingen av budgetförfarandet.

Vi får emellertid inte glömma bort att dessa förändringar måste genomföras effektivt, så att övergången till de nya principerna går så smidigt som möjligt. Detta är särskilt viktigt för dem som mottar stöd ur EU:s budget.

Vi måste nu kartlägga vilka områden som är i störst behov av tillfälliga riktlinjer. Jag stöder därför betänkandet och de insatser som görs för att anpassa budgetförfarandena till det nya fördraget.

Reimer Böge (PPE). – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Jag välkomnar hjärtligt – både personligen och som föredragande för den fleråriga budgetramen – betänkandet av vår utskottsordförande Alain Lamassoure, eftersom det bygger de broar, bland annat i fråga om rättssäkerhet, som vi behöver tills vi har enats om den nödvändiga anpassningen av den interinstitutionella överenskommelsen och om de ytterligare förfaranden av teknisk karaktär som vi måste reda ut enligt traktaträtten. Jag vill betona att beslutet också klargör att paketet i sin helhet kvarstår oförändrat inför kommande förhandlingar – från frågan om anpassning av den interinstitutionella överenskommelsen till problemet med samverkan med den framtida avdelningen för yttre åtgärder i bland annat rena budgetfrågor.

Mot bakgrund av den aktuella överenskommelsen är det också enligt min uppfattning rätt att en adekvat bedömning av hur den nuvarande interinstitutionella överenskommelsen fungerar – från såväl formell som budgetpolitisk synpunkt – bör ingå i arbetet med det totala åtgärds paketet för att genomföra Lissabonfördraget. Detta innefattar för övrigt inte endast rent formella frågor och frågan om förfaranden utan även en kartläggning av möjligheten till nödvändiga anpassningar och nödvändigt handlingsutrymme i budgeten, om vi verkligen avser att genomföra Lissabonfördraget på det budgetpolitiska området.

Jiří Havel (S&D). – (CS) Herr talman! Jag vill först och främst tacka Alain Lamassoure för betänkandet. Dokumentet är enligt min uppfattning nödvändigt och utarbetades med föredömlig snabbhet. Vi vet att Lissabonfördraget träder i kraft från och med december i år, och vi behöver definitivt betänkandet. Jag vill reagera på några av de anföranden där Lissabonfördragets giltighet togs upp. Lissabonfördraget är nu i kraft, och det är lönlöst att diskutera det vidare. Jag vill också ta upp en synpunkt av László Surján. Jag vill på Tjeckiens vägnar ge László Surján mitt ord på att de tjeckiska socialdemokraterna kommer att göra allt som står i deras makt för att det enligt vår åsikt skandalösa undantag som president Václav Klaus begärt för Tjeckiens räkning ska utgå.

Lajos Bokros (ECR). – (HU) Gruppen Europeiska konservativa och reformister stöder också med glädje övergångsriktlinjerna för budgetförfarandet, men med det ganska viktiga tillägget att inte heller vi vill att

dess riktlinjer ska bli permanenta. Å andra sidan anser vi att en övergång mellan två olika system är nödvändig och att man då måste utarbeta övergångsriktlinjer. Detta innebär inte nödvändigtvis att förfarandet utsätts för risken med onödiga omfördelningar. Vi måste i själva verket i framtiden undvika en situation där vi gör omfördelningar varje vecka och varje månad. Man måste därför ange i de permanenta riktlinjerna att sådana omfördelningar inte kan göras oftare än två gånger per år, så att vi kan behålla budgetens enhetlighet, stabilitet och öppenhet.

Talmannen. – Herr Lamassoure! Detta kanske är första gången i ert liv som detta sker, men talmannen ger er 15 minuters talartid, om ni så önskar, för att avsluta denna debatt.

Jag antar att ni får säga vad ni vill eller hålla er till de två minuterna enligt föredragningslistan för era avslutande kommentarer!

Alain Lamassoure, föredragande. – (FR) Herr talman! Jag ska inte missbruka denna mycket ovanliga rättighet som ni ger mig.

Jag vill tacka alla talespersoner från de grupper som stöder de viktigaste förslagen i betänkandet och försäkra alla grupper att vi kommer att fortsätta, tillsammans med Europeiska kommissionen och rådet, att arbeta för ett framgångsrikt avslutande av dessa förhandlingar i en liknande laganda. Jag menar att debatten har visat oss att det fanns en mycket stor majoritet som stödde dessa principer. Marta Andreasen – som inte längre är här – lade fram ett antal ändringsförslag som vi inte kan gå igenom eftersom vi har bråttom.

Jag vill påpeka att det från den 1 december kommer att finnas en del nya institutioner inom EU: en ordförande för Europeiska rådet, en hög representant med helt nya befogenheter och en europeisk avdelning för yttre åtgärder. Vi måste därför fatta en del mycket snabba budgetbeslut om vi vill att det nya fördraget ska träda i kraft enligt fastställt datum.

Tråkigt nog har vi redan förlorat för mycket tid i samband med uppnåendet av ett avtal mellan 27 länder, en ratificering av de 27 parlamenten, eller de 27 nationerna, för att Lissabonfördraget ska kunna träda i kraft i slutet av året, och vår plikt är nu att se till att övergångsbestämmelserna kan slutföras och tillämpas så snart som möjligt.

Jag håller med Eider Gardiazábal Rubial om att det slutliga avtalet kanske inte blir lika lättöverskådligt som vi hade hoppats på och behövt, men vi ska i vilket fall som helst se till att det är godtagbart för alla institutioner och att det tillhandahåller den effektivitet, öppenhet och demokratiska karaktär som Europeiska unionen så väl behöver.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum kl. 11.00.

Skriftliga förklaringar (artikel 149)

Georgios Stavrakakis (S&D), skriftlig. – (EL) Låt mig först och främst gratulera föredraganden till hans utmärkta arbete, som han slutförde på mycket kort tid. Lissabonfördragets ikraftträdande är ett viktigt steg för enandet av EU, för stärkandet av dess institutioner och för fördjupandet av vår europeiska identitet. Samtidigt införs genom Lissabonfördraget viktiga förändringar för godkännandeförfarandet avseende EU:s budget. Med tanke på budgetförfarandets egenheter måste vi säkra godkännandet av övergångsriktlinjerna under de kommande sammanträdena med rådet, i avvaktan på godkännandet av de rättsliga texter som föreskrivs i det nya fördraget. Dessa övergångsbestämmelser måste innebära att institutionerna behandlas lika – särskilt parlamentet i enlighet med den nya behörighet det kommer att få enligt det nya fördraget. Förutom att säkra godkännandet av övergångsbestämmelserna, bör vi prioritera ett omedelbart framläggande av ett förslag till förordning och påföljande godkännande av denna, som omfattar både EU:s fleråriga budgetram och budgetförordningen. Europeiska kommissionens förslag till båda dessa texter bör läggas fram som ett paket för gemensamma förhandlingar med rådet.

(Sammanträdet avbröts kl. 10.45 och återupptogs kl. 11.00)

ORDFÖRANDESKAP: PITTELLA*Vice talman***7. Justering av protokollet från föregående sammanträde: se protokollet**

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Jag vill göra er uppmärksamma på att det finns ett dokument om Lux-priset på era bord. Detta är ett filmpris som ni kommer att dela ut.

Jag vill påminna er om att ni har en möjlighet att rösta. Ni har en skyldighet att rösta på och välja ut en av de tre filmerna i tävlingen. I dokumentet finns ett program om de filmer som kommer att visas. Ni har även fått en dvd med filmen som fick priset 2007. Denna film har översatts till 23 språk plus ytterligare sju. Idén är att alla ska kunna se dessa filmer i EU.

Jag ber er att göra två saker: för det första att gå och se filmerna; för det andra att rösta. Det är mycket enkelt att rösta: förslaget beskrivs i dokumentet. Ni kan rösta på webbplatsen och ni kan också se filmerna på kanal 77 på er tv.

Jag ber er att se filmerna. De är väljorda och förmedlar våra europeiska värderingar. Ni måste välja nr 1, 2 eller 3. Det är ni som bestämmer hur ni vill rösta. Det är viktigt att detta parlament röstar på ett tydligt sätt och att många deltar. Detta är ett bra initiativ. Det är ett medborgarinitiativ som främjar europeiska värderingar och europeiska filmskapare.

Nu är det er tur. Ni har fortfarande en vecka på er att rösta, dvs. nästa vecka. Jag räknar med er.

Jag är tacksam för att Doris Pack, ordförande för utskottet för kultur och utbildning, har hjälpt till mycket i detta ärende. Både hon och jag hoppas att så många som möjligt av er röstar.

Talmannen. – Jag vill tacka fru Durant som har gett oss vår uppgift inför helgen, vilken vi naturligtvis kommer att utföra på ett så omsorgsfullt sätt som möjligt.

8. Omröstning

Talmannen. – Nästa punkt är omröstningen.

(För omröstningsresultatet: se protokollet)

8.1. Förteckningen över tredjeländer vars medborgare omfattas av eller är undantagna från viseringskrav när de passerar medlemsstaternas yttre gränser (A7-0042/2009, av Tanja Fajon) (omröstning)

– Före slutomröstningen:

Tanja Fajon, föredragande. – (EN) Herr talman! Vilket meddelades i går under debatten, har Europaparlamentet och rådet antagit en gemensam förklaring som ett åtagande av de två institutionerna, vilket stöds av kommissionen, att gå vidare till slutförandet av processen avseende Bosnien och Hercegovina och Albanien så snart som möjligt. Jag vill nu läsa upp förklaringen.

”Europeiska unionen stöder kraftfullt målet att avskaffa viseringsordningen för alla länder på västra Balkan. Europaparlamentet och rådet erkänner att f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Montenegro och Serbien uppfyller alla villkor för att viseringsordningen ska kunna liberaliseras. Detta har gjort det möjligt att anta ändringsförslagen till förordning (EG) nr 539/2001 i rätt tid för att göra det möjligt för dessa tre länder att delta i den viseringsfria ordningen fr.o.m. den 19 december 2009.

Europaparlamentet och rådet hoppas att även Albanien och Bosnien och Hercegovina snart kommer att uppfylla kraven för en liberalisering av viseringsordningen. I detta sammanhang uppmanar Europaparlamentet och rådet dessa två länder att vidta åtgärder för att uppfylla alla normer som anges i kommissionens färdplan.

Europaparlamentet och rådet uppmanar kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag för ändring av förordning (EG) nr 539/2001 så snart som den har fastställt att de respektive länderna uppfyller normerna

i färdplanerna i avsikt att uppnå en liberalisering av viseringsordningen för medborgarna i dessa länder så snart som möjligt.

Europaparlamentet och rådet kommer skyndsamt att granska ett förslag till ändring av förordningen avseende Albanien och Bosnien och Hercegovina.”

Algirdas Šemeta, ledamot av kommissionen. – (EN) Kommissionen välkomnar parlamentets positiva välkomnande av detta lagstiftningsförslag vid plenarsammanträdet i går. Antagandet av detta förslag kommer att få märkbara effekter för medborgarna i de aktuella länderna.

Bosnien och Hercegovina och Albanien kommer, som nämndes i går, inte att glömmas bort. Kommissionen kommer att lägga fram förslag till upphävande av viseringskraven i dessa länder så snart som möjligt under 2010, när de har visat att de uppfyller de nödvändiga villkoren i färdplanen.

I detta avseende stöder kommissionen parlamentets och rådets gemensamma förklaring.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – (EN) Herr talman! Jag vill bara säga att det är beklagligt att det svenska ordförandeskapet inte kunde företrädas här i dag på lämplig ministernivå, eftersom det inte har bjudits in.

Det svenska ordförandeskapet förhandlade fram den gemensamma förklaringen, vilken är den största politiska framgången i samband med viseringsliberaliseringar. Det är ordförandeskapet som har ordnat detta, men vi har inte ens möjlighet att säga tack. Jag vill ta till protokollet att ordförandeskapet inte är här på grund av att det inte vill det, utan för att det inte har bjudits in.

Talmannen. – Fru Corazza Bildt! Jag förstår helt och fullt vad ni säger. Jag vill emellertid klargöra att rådet får närvara vid våra sammanträden vid vilken tidpunkt som helst. Det har sålunda rätt att vara här; vi måste inte bjuda in det.

8.2. Progress årliga arbetsprogram för 2010 och förteckningen över verksamheter per politikavsnitt (omröstning)

8.3. Toppmötet mellan EU och Ryssland i Stockholm den 18 november 2009 (omröstning)

- Före omröstningen om ändringsförslag 9:

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Herr talman! Jag vill lägga fram följande ändringsförslag, vilket formulerades i samråd med författaren till förslaget. Jag läser upp texten på engelska.

(EN) ”Europaparlamentet fördömer det brutala mordet på Maksjarip Ausjev, en populär människorättsaktivist och oppositionell som sköts till döds i Ingusjien.” Sedan tar vi bort text, men den följande framställningen lyder sålunda: ”Parlamentet uppmanar särskilt de ryska myndigheterna att anta förebyggande skyddsåtgärder när det gäller människorättsaktivister, såsom att inleda utredningar ögonblickligen då hot mot dem blir kända för åklagare och rättsväsendet.”

Detta innehåller ett tydligt budskap och jag vill därför stödja denna typ av ändringsförslag tillsammans med gruppen De gröna, som har yrkat omröstning om ändringsförslaget.

(Det muntliga ändringsförslaget godkändes.)

- Före omröstningen om skäl E:

Vytautas Landsbergis (PPE). – (EN) Herr talman! Eftersom Rysslands tillbakadragande av sin underskrift från energistadgefördraget inte är en isolerad händelse utan en metod som nu har använts åtskilliga gånger, skulle det vara lämpligt att infoga en kommentar i vilken man anger att det senaste tillbakadragandet ”undergräver pålitligheten när det gäller detta lands underskrift i allmänhet”.

I vår strävan efter nya underskrifter bör vi uppmana vår ärade partner att vara seriösare i framtiden.

(Det muntliga ändringsförslaget godkändes inte.)

- Före omröstningen om skäl H:

Vytautas Landsbergis (PPE). – (EN) Herr talman! Det finns ett fel i skäl H, som antingen är ett skrivfel eller ett utelämnande, eftersom man nämner den nyligen inträffade konflikten "mellan Georgien och dess utbrytarregioner", trots den sanningsenliga bilden. Det saknas ett ord där.

Enligt undersökningsdelegationens rapport handlade det om ett krig eller en militär konflikt i Georgien mellan Ryssland och Georgien, där vissa ytterligare enheter från Rysslands allierade och legosoldater från norra Kaukasien också deltog. Om resolutionen inte ska framstå som naiv eller subjektiv bör vi göra följande tillägg: "mellan Ryssland och Georgien och dess utbrytarregioner."

Ingen tror verkligen att Sydossetiens armé bombade Gori och drog sig mot Tbilisi. Det var därför president Nicolas Sarkozy reste till ett möte med president Dimitrij Medvedev och inte med president Eduard Kokoityj.

Låt oss fylla igen denna tillfälliga lucka med ett klart sinne.

(Det muntliga ändringsförslaget godkändes.)

8.4. Gemensam programplanering av forskning för att bekämpa neurodegenerativa sjukdomar (omröstning)

8.5. Europeiska ombudsmannens verksamhet (2008) (A7-0020/2009, av Chrysoula Paliadeli) (omröstning)

8.6. Övergångsriktlinjer för budgetförfarandet för att beakta ikraftträdandet av Lissabonfördraget (A7-0045/2009, av Alain Lamassoure) (omröstning)

9. Röstförklaringar

- Muntliga röstförklaringar:

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Herr talman! Jag vill göra en röstförklaring om viseringsrättigheterna för medborgare i länderna på västra Balkan. Vänsterflygelns orubbliga åsikt är att alla har rätt att flytta och resa fritt. Alla personer bör därför ha rätt att resa till och från EU.

Jag håller därför med om att viseringskraven bör upphävas för medborgare i länderna på västra Balkan, men jag röstade mot resolutionen på grund av det sätt på vilket man tar upp Kosovofrågan och det ensidiga erkännandet som självständig stat.

Jag anser att detta är en överträdelse av den grundläggande FN-stadgan och säkerhetsrådets resolution 1244 (1999). Detta är en metod som verkar i en riktning som inte främjar en fredlig lösning på konflikter, säkerhet eller stabilitet i området.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Herr talman! När det gäller Fajonbetänkandet, på den spanska PPE-delegationens vägnar, vill jag påpeka att vi, trots att vi röstade för betänkandet, inte stöder skäl 2a till ändringsförslag 4, i vilket man anger att kommissionen "... bör ... inleda en viseringsdialog med Kosovo i syfte att upprätta en färdplan för viseringslättnader och viseringsliberalisering liknande dem som fastställts för länder på västra Balkan".

Min delegation anser att Kosovo inte kan likställas med länderna på västra Balkan. Jag vill påpeka att Kosovo inte har erkänts av den spanska regeringen eller av någon annan medlemsstat.

Eftersom man höll en samlad omröstning om det nämnda ändringsförslaget tillsammans med många andra ändringsförslag, hade vi inte möjlighet att rösta mot det, men vi vill ta till protokollet att vi inte stöder dess innehåll.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – (EN) Herr talman! Jag vill bara säga att vi bör framhålla att den gemensamma förklaringen verkligen är en stor framgång. Det är i den gemensamma förklaringen vi framför det kraftfulla politiska budskapet om ett påskyndande av viseringsfriheten för alla som bor på västra Balkan. Det är tack vare PPE-gruppens ansvarsfulla inställning, genom vilken vi fick processen på rätt spår igen i riktning mot en korrekt rättslig grund enligt fördragen, som vi kunde åstadkomma en sådan politisk framgång.

Att tvinga in ett politiskt uttalande i en rättslig bilaga skulle bara ha varit vilseledande, skickat fel budskap och skapat falska förhoppningar för folket i regionen.

Jag vill bara säga att jag har bott i Sarajevo under belägringen och bombningen av staden under ett och ett halvt år. Jag kommer att arbeta för ett påskyndande av viseringsfriheten för mina vänner och folket där, tills den blir verklighet i sommar.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Herr talman! Jag vill ta upp Paliadelibetänkandet, framför allt därför att jag anser att Europeiska ombudsmannen faktiskt måste företräda EU:s medborgare. Under det senaste året har ombudsmannen gjort något som fullständigt strider mot denna uppgift, eftersom han har gett efter för ekonomiska intressen och låtit sig utnyttjas av dem. Han har ställt en fråga till kommissionen där han klagat på att flera stater har förbjudit vilda djur i cirkusar. Jag menar att detta inte är en fråga för ombudsmannen. Det är inte ombudsmannens uppgift att skydda ett litet antal cirkusägare som fortfarande arbetar med vilda djur och att därmed misslyckas med att ställa sig på den stora folkmajoritetens sida, som med stor sannolikhet stöder detta förbud mot vilda djur och är fullständigt nöjd med cirkusar utan vilda djur.

Jag betraktar därför inte hans verksamhet som positiv i detta fall och har därför röstat mot detta betänkande.

10. Välkomsthälsning

Talmannen. – Det är med glädje jag välkomnar en delegation med politiska företrädare och andra besökare från det kanadensiska parlamentet och från den kanadensiska delegationen till Europeiska unionen, vilka sitter på den officiella läktaren. Delegationens medlemmar är i Bryssel för att träffa sina motparter i Europaparlamentet i anslutning till det 32:a interparlamentariska sammanträdet mellan Europaparlamentet och Kanada.

Under måndagen och tisdagen denna vecka fick de möjlighet att tala med många av våra ledamöter och i går besökte de staden Ypres i samband med firandet av vapenstilleståndsdagen. Jag hoppas att delegationen får en angenäm vistelse i EU.

11. Röstförklaringar (fortsättning)

- Muntliga röstförklaringar:

Krisztina Morvai (NI), skriftlig. – (HU) Europeiska ombudsmannens rapport avspeglar inte mina erfarenheter som människorättsadvokat i Ungern. I rapporten sägs inget om att polisen, på regeringens uppmaning, skadade, fängslade och höll skenrättegångar mot flera hundra fredliga fotgängare och demonstranter som högtidlighöll en särskild händelse under hösten 2006. EU har inte sagt någonting. Inte heller säger EU något om att polisen sedan dess regelbundet och olagligt kontrollerar dokumenten för de demonstranter som kräver förändring och även filmar dem, trakasserar dem och ofta gör godtyckliga gripanden.

Det är också "tack vare" EU:s skandalöst passiva hållning som 16 aktivister från oppositionen har suttit häktade i flera månader, misstänkta för "terroristhandlingar". Deras största brott är att de har bildat en rörelse för att avslöja fall av korruption inom regeringen. Metoderna för att göra husrannsakan i deras hem och konfiskera ägodelar, tillsammans med de ständiga, uppenbara kränkningarna av deras rättigheter som häktade, står direkt i strid med EU:s normer för de mänskliga rättigheterna.

Det har t.ex. genomförts godtyckliga, skrämmande husrannsakningar av ett stort antal maskerade kommandon, utan någon fullmakt eller någon annan garanti. Datorer har beslagtagits helt utan hänsyn till rättsliga riktlinjer och utan att någon expert har registrerat de uppgifter som fanns på datorerna, vilket har gjort det möjligt för myndigheterna att förfälska bevis och hämnas på politiska motståndare. Vi förväntar oss ett tydligt ingripande från EU. Jag röstade mot.

Skriftliga röstförklaringar:

- **Betänkande: Tanja Fajon (A7-0042/2009)**

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), skriftlig. – (LT) Integration är ett utmärkt verktyg för att bevara freden och detta verktyg kan användas av länderna på västra Balkan. Det är viktigt att utvecklas, att skapa gynnsammare villkor för att förenkla viseringsordningen. Länderna har en möjlighet att utveckla tätare band med grannländerna och med Europeiska unionen. Liberaliseringen av viseringsordningen grundas på en regional

strategi och ett europeiskt perspektiv utan diskriminering av länderna på västra Balkan. Samma kriterier som fastställdes i handlingsplanerna för liberaliseringen av viseringsordningen bör tillämpas på alla berörda länder. Fortfarande återstår den olösta Kosovo- och Albanienfrågan. När kommer medborgarna i dessa länder att kunna dra nytta av viseringsfriheten?

Carlos Coelho (PPE), *skriftlig*. – (PT) Europeiska unionens strategi för regionen f.d. Jugoslavien fastställdes för ungefär fem år sedan i agendan från Thessaloniki. Den garanterade ett europeiskt perspektiv för folken på västra Balkan och föreskrev en liberalisering av viseringskraven. Det slovenska ordförandeskapet beslutade att inleda förhandlingarna 2008.

Fem länder på västra Balkan förhandlar just nu om denna liberalisering men, enligt kommissionens rapport, trots att alla länder har gjort avsevärda framsteg, endast tre av dem (f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Montenegro och Serbien) uppfyller villkoren för att liberaliseringen ska kunna ske snart, samtidigt som man bedömer att Bosnien och Hercegovina och Albanien inte ännu är redo. Jag håller med om att vi inte kan skapa prejudikat genom att vattna ur de överenskomna kriterierna. Vi är beredda att välkomna Bosnien och Hercegovina och Albanien när de är redo att uppfylla de fastställda kriterierna.

Cornelia Ernst (GUE/NGL), *skriftlig*. – (DE) I allmänhet anser jag att undantag från och liberalisering av viseringskraven är positiva åtgärder för folks samlevnad och för att förbättra samarbetet mellan länder. För västra Balkan i synnerhet är det viktigt att alla länderna i regionen bör ges dessa möjligheter. Jag välkomnar därför i hög grad att Bosnien och Hercegovina och Albanien ska omfattas av dessa bestämmelser. Viseringsundantag för vissa får emellertid inte bli negativt för andra medborgare på västra Balkan. Så skulle bli fallet om bara bosniska serber och bosniska kroater skulle få undantag från viseringskraven, samtidigt som bosniska muslimer inte skulle få det. Jag är också för lösningar på medellång sikt för Kosovo. Jag vill påpeka att Kosovo är en integrerad del av Serbien och har ingen självständig ställning enligt internationell rätt. Detta befriar oss emellertid inte från skyldigheten att fundera över hur man ska hantera denna stat och dess medborgare i framtiden.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Den viseringsordning som rekommenderas här, vilken jag röstade mot, är ett stort steg bakåt för dessa länder i f.d. Jugoslavien. Under socialismen kunde medborgarna resa till länder som nu är medlemmar i EU utan visering, men nu måste de ha en.

Denna ordning är dessutom full av motsägelser. Trots att den föreskriver en förenkling av viseringsförfarandet krävs ändå en rad oberättigade förfaranden. Man vill dessutom att biometriska uppgifter ska finnas i passen, vilket allvarligt äventyrar rätten till ett privatliv och skyddet av personliga uppgifter samt överträder rättigheterna för medborgarna i dessa länder.

Samtidigt behåller man de oacceptabla avtalen om repatriering av vissa personer som bor i utlandet. Länderna måste underteckna dessa avtal för att få tillgång till det förenklade viseringssystemet. Förutom att man överträder invandrades rättigheter i sådana situationer, är detta att betrakta som oacceptabla påtryckningar på och utpressning av dessa länder.

I betänkandet tar man också upp dialogen med Kosovo avseende dess inbegripande i denna process. Detta utgör ett implicit erkännande och överträder internationell rätt och Serbiens suveränitet över detta territorium.

Bruno Gollnisch (NI), *skriftlig*. – (FR) EU:s politik att systematiskt liberalisera viseringar är ett ideologiskt försök att förstöra EU:s yttre gränser, efter att först ha förstört sina inre gränser. Detta ger alldeles för välbekanta konsekvenser: en kraftig ökning av migrationsflödena och de gränsöverskridande aktiviteterna, för att inte tala om de fantastiska tillfällen som ges till terrorister av olika slag.

Det är en villfarelse att vilja inbegripa länder som t.ex. Albanien och Bosnien och Hercegovina "i förväg" i den förteckning över länder vars medborgare är undantagna från viseringskravet. Och det är ännu mer oacceptabelt att kräva att Kosovo också tas med i förteckningen! Varför inte ta med alla länder i världen för att beakta personers fria rörlighet världen över, och oaktat de mest grundläggande säkerhetsåtgärderna att de som har makten ändå är skyldiga sina länder detta!

Behöver någon dessutom påminnas om villkoren för Kosovos så kallade självständighet genom en ensidig förklaring? Behöver någon påminnas om att denna självständighet inte ens har erkänts av alla EU-länder? Behöver någon, slutligen, påminnas om kosovoserbernas tragiska öde, dvs. att de är förföljda på sina förfäders numera koloniserade land?

Sylvie Guillaume (S&D), *skriftlig*. – (FR) Jag röstade för Fajonbetänkandet om liberalisering av viseringar för västra Balkan, eftersom det är Europaparlamentets ansvar att sända ett kraftfullt budskap till alla länder

i västra Balkan om att vi stöder dem i deras försök att uppfylla de kriterier som har fastställts av Europeiska kommissionen avseende liberaliseringen av viseringsordningen. Dessa kriterier har redan uppfyllts när det gäller Serbien och Montenegro, men vi har ännu inte kunnat ge grönt ljus till Albanien och Bosnien och Hercegovina.

Många unga personer i dessa länder känner hur unga östtyskar, på andra sidan muren, brukade känna sig. Det är emellertid svårt att tro i dag, bara ett stenkast från Slovenien, att ungdomar inte kan lära känna EU eller tro på en framtid här. Nästan 90 procent av kommissionens kriterier har sålunda uppfyllts av Bosnien och Hercegovina. Vi måste gå vidare eftersom den politiska situationen skulle kunna förvärras om vi inte sänder ett kraftfullt budskap. Slutligen måste vi verkligen hitta en lösning på Kosovofrågan; regionen är den enda delen av Balkan som inte finns med i denna process.

Ian Hughton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Åtgärder för att liberalisera viseringskraven för medborgare från Balkanstaterna ska välkomnas. När stabiliserings- och associeringsprocesserna utvecklas med dessa länder och de rör sig från möjlig kandidatstatus till fullständig kandidatstatus, verkar det lämpligt att deras medborgare ska få åtnjuta större rörelsefrihet. Jag stöder fullständigt det ändringsförslag som har lagts fram på min grups vägnar. Detta parlament har tidigare uppmanat alla EU-medlemsstater att erkänna Kosovos självständighet och Serbien bör tillämpa samma åtgärder och kontroller vid sin gräns mot Kosovo som den gör vid andra internationellt erkända gränser.

Isabella Lövin (Verts/ALE), skriftlig. – Jag är naturligtvis för att underlätta resandet för tredjelandsmedborgare som vill resa in i EU, detta gäller även Balkanländerna och jag skulle därför gärna ha stöttat detta betänkande. Tyvärr gick ett antal ändringsförslag igenom som kräver biometrisk data i pass. Detta kan vara såväl rättsosäkert som integritetskränkande, därför lade jag ned min röst i slutomröstningen.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), skriftlig. – (FR) Vi vägrar att godkänna den viseringsfrihet som begärs för Serbien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Montenegro, Bosnien och Hercegovina och Albanien.

Vi förkastar detta betänkande eftersom vi inte godtar att påtvingas Kosovos de facto-erkännande som stat.

Spanien, Cypern, Grekland, Rumänien, Slovakien och Bulgarien motsätter sig kraftfullt detta. Det finns alltså ännu inte någon gemensam EU-ståndpunkt på detta område. Inledandet av förhandlingar om viseringsliberaliseringar med Kosovo, som begärs i betänkandet, förutsätter emellertid ett erkännande av staten Kosovo. Detta går stick i stäv mot respekten för internationell rätt.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Även om jag röstade för detta betänkande anser jag att denna process måste övervakas noga. Införandet av viseringsfrihet för medborgarna i dessa länder kräver att vi är tydliga när det gäller de omständigheter under vilka detta görs. Vi måste särskilt tänka på behovet av att bekämpa den olagliga invandringen, människosmugglingen och den organiserade brottsligheten.

Av alla dessa skäl anser jag att den försiktighet som PPE-gruppen visar gentemot Bosnien och Hercegovina och Albanien är fullständigt berättigad, och jag upprepar att de länder som har beviljats möjlig viseringsfrihet bör ställas under noggrann observation. Säkerheten vid EU:s gränser måste styras genom EU:s politik. I annat fall – om vi underlättar inresorna till EU – kan vi visa att vi inte är förmögna att upprätthålla och verkställa bestämmelserna inom EU.

Willy Meyer (GUE/NGL), skriftlig. – (ES) Jag är inte emot liberaliseringen av viseringar för länderna på västra Balkan. Jag röstade emellertid mot Fajonbetänkandet eftersom det är oacceptabelt att tänka sig en liberalisering av viseringar för Kosovo samtidigt som vi inte har erkänt dess självständighet. I förhållande till internationell rätt är Kosovos självständighet olaglig. EU kan därför inte förhandla om liberalisering av viseringar eller om någon annan aspekt med ett territorium som är självständigt på ett olagligt sätt. Att rösta för Fajonbetänkandet innebär att man indirekt erkänner Kosovos självständighet och det är inte godtagbart. Vi kan dessutom inte under några omständigheter godta kraven på biometrisk uppgifter i samband med utfärdandet av viseringar.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Avskaffandet av viseringskraven för Serbien, Montenegro och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien måste verkligen välkomnas eftersom kommissionens rekommendation grundas på en noggrann utvärdering och uppfyllandet av de fastställda kraven. Inbegripandet av Bosnien och Hercegovina och Albanien kan jag emellertid inte stödja. Om vi inbegriper dessa länder finns det en risk att det blir fritt fram för den organiserade brottsligheten, människosmugglingen och invandringen. För närvarande kan Kosovo bara upprätthålla sin regering med hjälp av ett massivt EU-bistånd och av detta skäl är förhandlingar om viseringsfrihet meningslösa just nu. Vi måste kommunicera grunden för dessa beslut

på ett bättre sätt, samtidigt som vi klargör för Albanien, Kosovo och Bosnien och Hercegovina att de måste göra mer för att vara redo att bli medlemmar i den europeiska klubben.

Franz Obermayr (NI), skriftlig. – (DE) Villkoren för och möjligheterna att liberalisera viseringskraven har diskuterats för fem länder på västra Balkan: Albanien, Bosnien och Hercegovina, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Montenegro och Serbien. Enligt kommissionens förslag har Makedonien, Montenegro och Serbien uppfyllt de flesta målen och kan därför nu få sina viseringskrav avlägsnade. I det aktuella betänkandet tar man också upp de framsteg som har gjorts i Albanien och i Bosnien och Hercegovina. Man tar även upp vilka åtgärder dessa länder ska vidta för att få åtnjuta viseringsfrihet så snart som möjligt. Med hänsyn till den möjliga olagliga migrationen från dessa länder och oroväckande radikala islamiska tendenser, särskilt i Bosnien och Hercegovina och Albanien, röstar jag mot betänkandet. Mitt hemland Österrike kommer dessutom att drabbas hårt med tanke på dess geografiska närhet till västra Balkan. Viseringskraven för de aktuella staterna innebär en viss kontroll av den oönskade invandringen och bör därför behållas för tillfället.

Carl Schlyter (Verts/ALE), skriftlig. – Jag är naturligtvis för att underlätta resandet för tredjelandsmedborgare som vill resa in i EU. Detta gäller även Balkanländerna och jag skulle därför gärna ha stött detta betänkande. Tyvärr gick ett antal ändringsförslag igenom som kräver biometriska data i pass. Detta har jag alltid motarbetat eftersom det är såväl integritetskränkande som rättsosäkert, därför lade jag ned min röst i slutomröstningen.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), skriftlig. – (FR) Eftersom jag är för ett avskaffande av viseringar för korta vistelser röstade jag för Fajonbetänkandet, vilket är ett steg i rätt riktning. Tack vare denna åtgärd kommer de flesta medborgarna i de berörda länderna inte längre att vara underkastade de administrativa formaliteter som ambassaderna kräver för att utfärda viseringar.

Jag beklagar emellertid att detta undantag endast är tillämpligt för innehavare av biometriska pass, eftersom jag anser att detta är oförenligt med skyddet av personuppgifter och rätten till ett privatliv.

Jag är också chockad över att bara två av de tre folkgrupperna i Bosnien och Hercegovina, serber och kroater, kommer att omfattas av denna åtgärd och att invånarna i Kosovo kommer att uteslutas från den.

Europeiska medborgares status får inte användas för att lösa frågan om medlemsstaternas status och framför allt inte för att återuppväcka de slitningar inom dem som redan är starka.

På Balkan måste alla EU-medborgare behandlas lika. Den fria rörligheten för personer måste vara en grundläggande rättighet i EU.

- Resolutionsförslag: Progress årliga arbetsprogram för 2010 och förteckningen över verksamheter per politikavsnitt

Regina Bastos (PPE), skriftlig. – (PT) Syftet med kommissionens förslag är att inrätta ett nytt EU-instrument för mikrokrediter för sysselsättning, vilket kommer att ge arbetslösa möjlighet att starta på nytt. Instrumentet kommer att stödja en del av de mest missgynnade grupperna i EU, däribland ungdomar, när det gäller att bli egna företagare. Man kommer att utvidga möjligheten till att få ekonomiskt stöd, särskilt för nya entreprenörer med hänsyn till den rådande situationen där det kan vara svårt att få vanliga lån. Jag stöder emellertid inte kommissionens förslag att omfördela en del av budgeten (100 miljoner euro) från Progress – ett EU-program för sysselsättning och social inkludering – till EU-instrumentet för mikrokrediter. En omfördelning av pengar från Progress skulle ge fel signal eftersom Progress är inriktat på de mest sårbara samhällsgrupperna. EU-instrumentet för mikrokrediter måste få en egen budgetpost.

David Casa (PPE), skriftlig. – (EN) På grund av att parlamentet ännu inte har avslutat sin granskning av instrumentet för mikrokrediter, är det ännu inte klart om de medel som bör göras tillgängliga för detta instrument härrör från Progress. Av detta skäl är det nödvändigt att kommissionen inte tilldelar medel som för närvarande finns inom Progress. Jag har därför röstat för denna resolution.

Proinsias De Rossa (S&D), skriftlig. – (EN) Jag röstade för denna resolution som är mot kommissionens förslag till Progress årliga arbetsprogram för 2010 därför att det är tydligt att kommissionen har överträtt sina befogenheter. Den har försökt omfördela budgetresurser från Progressprogrammet till instrumentet för mikrokrediter innan Europaparlamentet har fattat ett beslut. Kommissionen måste respektera parlamentets prerogativ och vänta till alla tre institutionerna, Europaparlamentet, rådet och kommissionen, har nått en överenskommelse om instrumentet för mikrokrediter innan den lägger fram ett förslag till Progress årliga arbetsprogram.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi röstade för denna resolution eftersom vi instämmer i utskottet för sysselsättning och sociala frågor kritik mot Europeiska kommissionens ståndpunkt, dvs. att ta pengar från Progress för att finansiera ett mikrokreditprogram. Om kommissionen vill upprätta ett mikrokreditsystem bör den göra detta med nya resurser och inte på bekostnad av Progress.

I vilket fall som helst har Europaparlamentet ännu inte slutfört sin granskning av kommissionens förslag till instrumentet för mikrokrediter, och därför bör inte kommissionen anta särskilda åtgärder avseende finansieringen av Progressprogrammet innan vi har avslutat lagstiftningsförfarandet om detta instrument.

Det är därför det finns ett tydligt motstånd mot att anta kommissionens förslag till beslut avseende Progress årliga arbetsprogram för 2010 och förteckningen över verksamheter per politikavsnitt.

Vi anser också att det som kommissionen bör göra är att dra tillbaka förslaget till beslut avseende Progress årliga arbetsprogram för 2010 och förteckningen över verksamheter per politikavsnitt, och lägga fram ett nytt förslag.

Livia Járóka (PPE), skriftlig. – (HU) Mina damer och herrar! Under den rådande lågkonjunkturen är enkla finansiella instrument som kan finansiera företag, särskilt i underutvecklade regioner eller för sådana samhällsgrupper, särskilt viktiga. Det mikrokreditsystem som används i åtskilliga länder och på flera kontinenter har också visat att detta system, med rätt utbildning och övervakning, kan hjälpa de mest sårbara grupperna som tvingas möta allvarliga svårigheter på arbetsmarknaden. Instrumentet för mikrokrediter inom Progress som kommissionen har föreslagit är ett oerhört viktigt initiativ som bör kunna uppfylla denna roll och på nytt inkludera dessa grupper som har drabbats av social utslagning. Fram till dess att medbeslutandeförfarandet mellan kommissionen och Europaparlamentet har börjat fungera och budgeten för instrumentet för mikrokrediter är helt tydlig, skulle det emellertid vara förnuftigt av Europeiska kommissionen att dra tillbaka sitt förslag avseende Progress årliga arbetsprogram för 2010 och inte lägga fram ett fullbordat faktum för medlagstifarna. Detta innebär att när väl medbeslutandeförfarandet är över, så kan Europaparlamentet fatta ett fritt, ansvarsfullt beslut om denna viktiga fråga.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Jag röstade för resolutionsförslaget om kommissionens förslag till beslut avseende instrumentet för mikrokrediter inom Progress, eftersom jag anser att det är helt nödvändigt att vi avslutar lagstiftningsprocessen innan vi vidtar ytterligare åtgärder. När det gäller innehållet är det underförstått att jag stöder idén att upprätta ett instrument för mikrokrediter.

Derek Vaughan (S&D), skriftlig. – (EN) Jag stöder detta resolutionsförslag eftersom jag motsätter mig kommissionens förslag om att minska de ekonomiska ramarna för programmet för sysselsättning och social solidaritet, dvs. Progress, med 100 miljoner euro och omfördela pengarna till EU-instrumentet för mikrokrediter för sysselsättning och social inkludering. Progressprogrammet har nu funnits i tre år och i det stora hela har det fungerat på ett bra sätt. Jag välkomnar förslaget om upprättande av instrumentet för mikrokrediter, eftersom jag anser att det kan bidra till en nystart för vissa av EU:s mest missgynnade grupper genom att öka tillgången till mikrokrediter och därmed hjälpa folk att starta upp sina egna företag. Jag anser dock inte att Progressprogrammet bör äventyras genom omfördelningen av medel till instrumentet för mikrokrediter. Jag skulle vilja att båda programmen genomförs fullt ut och av detta skäl har jag röstat för detta förslag.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), skriftlig. – (RO) Jag röstade för Europaparlamentets resolution om Progress årliga arbetsprogram för 2010 och förteckningen över verksamheter per politikavsnitt. Jag menar att det först och främst är viktigt att parlamentet, rådet och kommissionen når en överenskommelse om förslaget att upprätta Progress, ett EU-instrument för mikrokrediter för sysselsättning och social solidaritet, såväl som om förslaget att ändra Progressprogrammet. Enligt dessa bör 100 miljoner euro omfördelas för att finansiera Progress, det nya EU-instrumentet för mikrokrediter för sysselsättning och social solidaritet, i syfte att genomföra det "delade åtagandet för sysselsättning" som nämns i kommissionens meddelande KOM(2009)0257. Jag anser att summan 100 miljoner euro inte är tillräcklig för att nå de föreslagna målen. Detta är skälet till varför jag röstade för att kommissionen ska dra tillbaka förslaget till beslut om Progress årliga arbetsprogram för 2010 och förteckningen över verksamheter per politikavsnitt och att den framtida kommissionen lägger fram ett nytt förslag, efter det att Lissabonfördraget har trätt i kraft och Europaparlamentet, rådet och kommissionen har nått en överenskommelse om förslaget som har lagts fram av kommissionen till Europaparlamentet och rådet (KOM(2009)0333) och om det ändrade förslaget (KOM(2009)0340).

- Resolutionsförslag: Toppmötet mellan EU och Ryssland i Stockholm den 18 november 2009

Maria da Graça Carvalho (PPE), skriftlig. – (PT) Jag välkomnar Europeiska unionens försök att förbättra sina förbindelser med Ryssland och därmed bidra till större stabilitet, säkerhet och välstånd i Europa. Ett av de viktigaste samarbetsområdena när det gäller förbindelserna mellan EU och Ryssland är energi och trygg energiförsörjning. Det är nödvändigt för att skapa den stabilitet som krävs för att garantera en trygg energiförsörjning till EU:s medlemsstater och deras konsumenter.

Jag hoppas att energidialogen och de åtaganden som blir ett resultat av det kommande toppmötet mellan EU och Ryssland, på lång sikt, kommer att leda till större öppenhet och hållbarhet för energisektorn och att denna sektor i sin tur kan hjälpa till med att upprätta nya strukturella förbindelser mellan de två blocken genom utvecklingen av det handelsmässiga och ekonomiska samarbetet. Lika viktigt är samarbetet mellan EU och Ryssland om klimatförändringar, för att säkra ett globalt avtal vid Köpenhamnskonferensen. Jag betonar den strategiska karaktären hos förbindelserna mellan EU och Ryssland och deras bidrag till den ömsesidiga förståelsen och förtroendet, vilket är nödvändigt för att skapa fred och stabilitet i Europa.

David Casa (PPE), skriftlig. – (EN) Ett toppmöte mellan EU och Ryssland kommer att äga rum den 18 november 2009. Under de senaste åren har EU och Ryssland utvecklat ett starkt partnerskap. Det finns dock vissa områden som behöver förstärkas. Jag anser att man tar sig an dem på ett bra sätt i resolutionen, och därför röstade jag för den.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jag röstade för resolutionen. Jag anser nämligen att toppmötet är mycket viktigt, eftersom det äger rum just före Köpenhamnsmötet om klimatförändringar. Dessutom kan det vara ett utmärkt tillfälle att förstärka förbindelserna mellan EU och Ryssland på. Partnerskapet kan spela en avgörande roll på världsarenan, med tanke på effekterna av den ekonomiska och finansiella krisen, förberedelserna inför Köpenhamnsmötet samt undertecknandet av ett framtida avtal för att inrätta ett system för tidig varning i syfte att öka energisäkerheten mellan EU och Ryssland, och därmed främja ytterligare samarbete inom området.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) I en tid då ett enat Europa firar 20-årsdagen av Berlinmurens fall är förbindelserna mellan EU och Ryssland mycket viktiga och förtjänar extra uppmärksamhet.

I dag är det tydligt att den våg av optimism om frihet och demokrati som uppstod efter järnridåns fall har drabbats av ett antal bakslag och att Ryssland långt ifrån är en demokrati som styrs av rättsstatsprincipen, som man tidigare trodde och som alla alltiämt önskar. Följaktligen är det helt naturligt att människor är desillusionerade på grund av att förändringarna sker långsamt.

Därför måste jag starkt fördöma den europeiska vänsterns revisionistiska försök att släta över kommunismens avskyvärda brott samt att uppfinna perfekta världar i det förflutna, och därigenom förolämpa dem som kämpade för att befria folket från den sovjetiska totalitarismen.

Toppmötet utgör en möjlighet för EU att förstärka sina förbindelser med Ryssland på ett konsekvent sätt som gynnar båda parter, utan att man gör avkall på den fasthet och försiktighet som frågor som energi, försvar, demokrati och mänskliga rättigheter kräver.

Att Memorial belönades med Sakharovpriset visar hur mycket som återstår att göra och det är även ett tecken på hur stor uppmärksamhet parlamentet ägnar Ryssland. Jag hoppas att de andra EU-institutionerna kommer att följa dess exempel.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för resolutionen om Ryssland. Ryssland är en av EU:s viktigaste partner och det är mycket angeläget att EU och Ryssland har ett nära samarbete. På det kommande toppmötet i Stockholm kommer man att diskutera olika frågor som är viktiga för EU, Ryssland samt, i stor utsträckning, det globala samfundet, och parlamentet har i dag sänt ett enat budskap där man betonar de mest intressanta och oroväckande områdena.

Jean-Marie Le Pen (NI), skriftlig. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Ryssland är, utan tvekan, det enda landet i världen som aldrig finner nåd i era ögon samt det enda landet vars krav, behov och känslor ni systematiskt smusslar undan. Det är sant att under nära 50 år befann sig halva Europa under Sovjets ok, stridsvagnarna slog brutalt ner frihetssträvandena i Budapest 1956, i Prag 1968, i Polen ...

Vid den tidpunkten var dock ert ogillande mycket diskretare – när det existerade! Hur många europeiska ledare hoppades och bad inte om att kommunismen bara skulle reformeras och att tillståndet skulle förbli

oförändrat till och med när Berlinmuren föll 1989? Som om 1900-talets blodigaste diktatur och dess 150 miljoner dödsfall skulle kunna reformeras!

Ryssland är dock inte Sovjetunionen. Det är ett viktigt land som vi bör inrätta ett nära samarbete med eftersom en sådan förbindelse skapar gemensamma intressen och ömsesidiga fördelar. Framför allt utgör dock Ryssland, till skillnad från Turkiet, utan tvekan en del av Europas geografi, kultur, själ och civilisation.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Det kommande toppmötet mellan EU och Ryssland äger rum 20 år efter Berlinmurens fall. Händelsens symbolik påminner oss om två grundläggande idéer som bör uppmärksammas.

För det första bör värdena frihet, respekt för grundläggande rättigheter, demokrati, fred och staters suveränitet fortfarande gälla fullt ut och vara vägledande för EU:s interna och externa politik samt för ett land som Ryssland, vars roll i det internationella samhället är, och bör förbli, central. Jag är oroad över att jag tvingas påpeka att Ryssland inte har visat att man styrs av dessa värden.

De senaste 20 åren behövs också för att påminna oss om att Europas förbindelser med Ryssland är annorlunda i dag, eftersom de grundas på dialog. Ryssland är inte en av Europas allierade som vi delar värden med. Det är en granne som vi delar ett geografiskt område med, liksom skillnader och gemensamma intressen, såsom situationen i Afghanistan. Denna verklighet bör vara en utgångspunkt för oss för att utarbeta ett nytt samarbetsavtal i framtiden. Kommunismens fall innebär inte slutet för olikheterna men, i förbindelserna med Ryssland, innebär det ett slut på konfrontationerna.

Willy Meyer (GUE/NGL), skriftlig. – (ES) EU och Ryssland har ett stort ansvar vad gäller stabilitet, säkerhet och välbefinnande i hela Europa.

Ett av syftena med samarbetet mellan EU och Ryssland inom kvartetten bör vara att utöva påtryckningar på Israel att respektera avtalen, stoppa byggandet av bosättningar och att återuppta förhandlingarna för att försöka nå en snabb lösning för att inrätta en oberoende palestinsk stat. Vi menar att de yttre förbindelserna bör grundas på respekt för alla staters suveränitet och territoriella integritet, i stället för att man försöker skapa inflytandesfärer.

Vi är positiva till den ständigt pågående diskussionen om mänskliga rättigheter i Ryssland. Vi noterar dock den oro som Ryssland uttryckt angående kränkningar av mänskliga rättigheter i EU, framför allt när det gäller ryskspråkiga minoriteter i de baltiska staterna.

Jag avstod från att rösta om resolutionen eftersom gruppen Europeiska enade vänstern/Nordisk grön vänster är emot alla initiativ som kan leda till en ny kapprustning. Vi är emot USA:s planer att installera en missilsköld på EU:s område. Vi förkastar också alla former av samarbete mellan USA, Ryssland, EU och Nato angående ett missilförsvarssystem.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Även om man i det gemensamma förslaget till resolution om toppmötet mellan EU och Ryssland hänvisar till våra viktiga ömsesidiga band och gemensamma intressen på vissa punkter utgör det en oacceptabel inblandning i inre angelägenheter. I förslaget försöker man förbjuda Ryssland att förhandla med enskilda EU-medlemsstater om energiprojekt. EU:s ensidiga syn på konflikten i Georgien, där man uppenbart stöder Georgien, står i motsättning till EU:s roll som en rättvis och oberoende observatör. Den genomgående tonen i förslaget kommer inte att bidra till att förbättra förbindelserna med detta land som är så viktigt för Europa. Därför röstade jag mot förslaget till resolution.

Franz Obermayr (NI), skriftlig. – (DE) Det finns uppenbara underskott vad gäller demokrati och rättsstatsprincipen i Ryssland. Jag anser ändå inte att vi bör ägna oss åt självgod inblandning i andra staters inre angelägenheter, i synnerhet som EU inte under några omständigheter är i en sådan ställning att vi kan anta rollen som en modell för demokratin. Vår ensidiga syn på konflikten i Georgien är också, enligt mig, ett misstag. Mot ovanstående bakgrund röstade jag mot förslaget till resolution om toppmötet mellan EU och Ryssland.

Czesław Adam Siekierski (PPE), skriftlig. – (PL) Jag stödde resolutionen om toppmötet mellan EU och Ryssland, eftersom det kommande toppmötet mellan EU och Ryssland utgör ett tillfälle att tänka igenom de viktigaste problemen med det strategiska samarbetet. Att utveckla en form för dialog med Ryska federationen kräver en enhetlig och samstämmig politik från medlemsstaternas sida. Vi måste komma ihåg att en förutsättning för att kunna förverkliga en sådan idé är att vi ser bortom de enskilda medlemsstaternas intressen. Idén om en enhetlig och samstämmig politik är av särskild betydelse för den europeiska energipolitikens säkerhet. I detta avseende bör EU:s gemensamma intressen väga tyngre än strävandena att se efter privata intressen i förbindelserna med Ryssland.

Ytterligare en viktig angelägenhet när det gäller förbindelserna mellan EU och Ryssland är frågan om östligt partnerskap. Ryssland måste förstå att projektet inte är riktat mot Ryssland. Att utveckla en strategi för att garantera stabilisering och utveckling i regionen är fördelaktigt både för EU-länderna och för Ryssland. En stor utmaning för de bilaterala förbindelserna är också kriterierna för att bedöma problemet med efterlevnad av mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen i Ryssland. EU-länderna bör fråga sig om det, i en strikt europeisk mening, är möjligt att erkänna vissa av Rysslands handlingar som fullt demokratiska.

Peter Skinner (S&D), skriftlig. – (EN) Förbindelserna mellan EU och Ryssland är uppenbarligen inte bara handelsmässiga. Människorättssituationen i Ryssland är mycket oroväckande för många medborgare i EU. Fattigdom och brottslighet är en påminnelse om att många i Ryssland, framför allt de äldre, ofta är ekonomiskt svaga.

För dem som strävar efter demokratiska reformer är det också uppenbart att ett sådant mod/en sådan avvikande åsikt bemöts med trakasserier och i vissa fall med extremt våld. Journalister och internationellt respekterade människorättsaktivister bör ges de starkaste rättigheterna och det starkaste skyddet av alla demokratiska system. Genom mordet på Maksharip Aushev framhävs den brutalitet som protester tyvärr bemöts med.

Bogusław Sonik (PPE), skriftlig. – (PL) Förhandlingar, som inleddes förra året, pågår just nu med Ryssland. De rör ett nytt fördrag mellan EU och Ryssland, och i dem tar man hänsyn till det aktuella avtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Ryska federationen, å andra sidan. Parlamentet har alltid betonat vikten av frågor som mänskliga rättigheter, energisäkerhet och minoriteters rättigheter, och även i detta fall bör man ta upp dessa frågor på toppmötet. Goda förbindelser med Ryssland är mycket viktigt för EU, eftersom Ryssland är en viktig och värdefull partner för oss. Man kan dock inte under några omständigheter tillåta att EU inte tar upp frågor som är obekväma för Ryssland. Det är framför allt värt att notera ändringsförslag 3 i resolutionen om toppmötet mellan EU och Ryssland i Stockholm, som antogs av Europaparlamentet. Det innebär att man lägger till en punkt 9a i resolutionen: "Europaparlamentet understryker att en utveckling av infrastrukturförbindelserna mellan EU och Ryska federationen gynnar båda parter och bör därför uppmuntras, samt att man i samband med utvecklingen av dessa förbindelser bör sträva efter att minimera de ekonomiska och miljömässiga kostnaderna. Parlamentet uppmuntrar med eftertryck Ryssland att i sina energisamarbetsprojekt med EU iakttä de grundläggande principer som fastställts i energistadgan."

Endast en gemensam inställning hos alla medlemsstater, inklusive en enad ståndpunkt hos rådet, parlamentet och kommissionen kan leda till ett nytt ramavtal om samarbete mellan EU och Ryssland.

-Förslag till resolution: Gemensam programplanering av forskning för att bekämpa neurodegenerativa sjukdomar

David Casa (PPE), skriftlig. – (EN) Alzheimers sjukdom och andra neurodegenerativa sjukdomar drabbar otroligt många av EU:s medborgare. I nuläget finns det inte mycket information om hur dessa sjukdomar kan förebyggas eller botas. Eftersom sjukdomarna är allvarliga är det mycket viktigt att man gör mer på EU-nivå för att ta upp kampen mot dem. Därför röstade jag för betänkandet.

Nessa Childers (S&D), skriftlig. – (EN) Jag röstade för resolutionen på grund av att det är viktigt att ta upp kampen mot Alzheimers sjukdom i Europa. I egenskap av ledamot i utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet är jag van att lägga tid och kraft på en fråga i dag för att gynna framtida generationer. Eftersom Europas befolkning blir äldre håller Alzheimers sjukdom på att bli allt vanligare i EU. Därför är det mycket viktigt att Europaparlamentet tar itu med detta problem nu för att försöka kompensera en del av den skada som den ökade förekomsten av Alzheimers sjukdom kommer att orsaka.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jag röstade för förslaget till resolution om gemensam programplanering av forskning för att bekämpa neurodegenerativa sjukdomar, eftersom jag anser att det är nödvändigt att förstärka åtgärder för att främja forskning om dessa sjukdomar, framför allt om alzheimer, på EU-nivå. Eftersom 7,3 miljoner människor lider av alzheimer eller likartade sjukdomar (en siffra som uppskattningsvis kommer att ha fördubblats år 2020) är det mycket viktigt att främja prevention samt tidig diagnos och behandling av neurodegenerativa sjukdomar.

Jag anser att artikel 182.5 i Lissabonfördraget, där medbeslutandeförfarandet för ett genomförande av det europeiska forskningsområdet fastställs, skulle kunna ge en lämpligare rättslig grund för framtida initiativ för gemensam programplanering på forskningsområdet genom att Europaparlamentet ges en större roll.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi röstade för förslaget till resolution eftersom vi är medvetna om att neurodegenerativa sjukdomar, som alzheimer och parkinson, drabbar mer än 7 miljoner människor i EU:s medlemsstater.

Vi välkomnade också kommissionens föreslagna pilotprojekt för gemensam programplanering av forskning inom området, även om vi inte anser att det är tillräckligt. Vi inser dock att det är värdefullt eftersom det minskar uppdelningen av forskningssatsningarna genom att man uppnår en kritisk massa av kompetens, kunskap och ekonomiska resurser.

Det är viktigt att göra ytterligare framsteg, framför allt genom att tillämpa ett tvärvetenskapligt synsätt som omfattar social forskning om välfärden för patienterna och deras familjer, främja "livsstilar som är hälsosamma för hjärnan" samt avsevärt förbättra levnadsvillkoren och befolkningens hälsostatus i allmänhet.

Vi är medvetna om att neurodegenerativa sjukdomar, som alzheimer och parkinson, är en av de största utmaningarna när det gäller den psykiska hälsan, och därför måste kampen mot dessa sjukdomar vara trefaldig, dels att ge daglig vård åt ett ökande antal patienter, dels att förbättra förutsättningarna för en stor del av vården, vilket innebär större stöd till familjer och vårdare, och dels att säkra ökat ekonomiskt stöd till forskning, så att antalet patienter minskar.

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Neurodegenerativa sjukdomar, som alzheimer och parkinson, är en vanlig orsak till långvarig funktionsnedsättning. De drabbar mer än 7 miljoner européer, ett antal som troligen kommer att fördubblas under de kommande årtiondena till följd av att vår befolkning blir allt äldre.

Därför stöder jag att vi på EU-nivå genomför alla de system som gör det möjligt för oss att göra mer för att behandla effekterna av neurodegenerativa sjukdomar, framför allt alzheimer och parkinson, både på social nivå och på folkhälsoliv. I nuläget finns det inget botemedel mot neurodegenerativa sjukdomar. Detta är en av EU:s största utmaningar inom psykisk hälsa, som vi med lämpligast möjliga resurser måste ta itu med.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jag stödde helhjärtat resolutionen om neurodegenerativa sjukdomar, och jag är positiv till EU:s föreslagna samordning inom området. Demens är ett stort problem som drabbar miljontals individer och familjer i EU. Uppskattningsvis 7 miljoner människor i EU lider av demens, varav runt 70 000 i Skottland – och antalet förväntas öka i framtiden. Kommissionen har uttryckligen erkänt Skottland som ett av ett fåtal länder som redan har inrättat en nationell demensstrategi. Det arbete som redan genomförts i Skottland kommer att passa väl ihop med EU:s förslag och tillsammans kommer vi att ha större möjlighet att bättre förstå och bidra till att förebygga Alzheimers sjukdom och andra neurodegenerativa tillstånd.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), skriftlig. – (FR) Jag röstade för resolutionen om gemensam programplanering av forskning för att bekämpa neurodegenerativa sjukdomar, framför allt Alzheimers sjukdom, eftersom jag anser att det är viktigt att man skyndar på medlemsstaternas gemensamma forskning om neurodegenerativa sjukdomar. Vi får inte glömma att runt 7,3 miljoner människor i EU lider av Alzheimers sjukdom eller av liknande sjukdomar, ett antal som förmodligen kommer att fördubblas år 2020. Tyvärr finns det inget botemedel i nuläget, och kunskapen om prevention och behandling är begränsad. Därför rekommenderar jag att medlemsstaterna samlar sina resurser och satsningar för att främja forskningen tillsammans. Genom att arbeta tillsammans som européer kommer vi nämligen att bli starkare i kampen mot dessa sjukdomar. Dessutom uppmanar jag EU:s forskningsministrar att anta en liknande ståndpunkt den 3 december. Jag vill också påpeka att parlamentsledamöterna i dag mer än någonsin vill vara delaktiga i framtida initiativ angående gemensam programplanering av forskning, genom det lagstiftningsförfarande för forskning som fastställts i Lissabonfördraget, det vill säga medbeslutande.

Franz Obermayr (NI), skriftlig. – (DE) Omkring 7 miljoner människor i EU lider av neurodegenerativa sjukdomar. Eftersom EU:s befolkning blir allt äldre kommer antalet förmodligen att fördubblas de kommande årtiondena. Dessutom är det sorgligt men sant att när det gäller neurodegenerativa sjukdomar fördröjer de tillgängliga behandlingsmetoderna i nuläget endast sjukdomsförloppet, i stället för att förebygga eller bota sjukdomen. Demens och liknande tillstånd, och framför allt Alzheimers sjukdom, ger upphov till enorma hälso- och sjukvårdskostnader. De årliga kostnaderna för demenspatienter uppskattas till cirka 21 000 euro. Det kan också uppstå mer kostnader på grund av problem som hänger samman med dessa tillstånd. Ytterligare fysiska besvär hos patienterna tenderar att inte bli undersökta och patienterna reagerar ofta på den medicinska behandlingen med självförnekelse. EU:s hälsopolitik står inför en stor utmaning och utbyten av kunskap samt bästa praxis i förfaranden och metoder som en del av en gemensam, paneuropeisk forskningsram är säkerligen ett lönsamt angreppssätt. Därför stöder jag förslaget till resolution.

Frédérique Ries (ALDE), skriftlig. – (FR) Det handlar om ett verkligt folkhälsoproblem. Neurodegenerativa sjukdomar och, framför allt, Alzheimers sjukdom, är huvudsakligen de sjukdomar som människor över 65 år behöver omfattande sjukhusvård för. Alzheimers sjukdom kommer utan tvekan att bli allt vanligare eftersom EU:s befolkning förväntas bli allt äldre. I dag är 7 miljoner människor i EU drabbade, ett antal som förmodligen kommer att fördubblas under de kommande årtiondena.

Således är det viktigt med samordnade åtgärder på EU-nivå. Därför agerar Europaparlamentet bollplank åt medborgarna när man uppmuntrar samordnade forskningsinsatser inom området genom den resolution som antagits i dag. Självfallet bör vi prioritera ett tvärvetenskapligt synsätt som omfattar diagnos, prevention, behandling samt stöd till patienter och deras familjer.

På samma sätt måste vi bemöta forskarnas önskan om tillgång till fler frivilliga till kliniska försök om vi vill hjälpa till att se till att det finns effektiva mediciner för behandling av kognitiva störningar på marknaden. Därför bör vi genomföra en stor informationskampanj som riktar sig till familjer.

En annan utmaning när det gäller att ge patienter bättre stöd och, framför allt, att fördröja symtomens uppkomst är att variera deras intellektuella aktiviteter och att se till att de aktiveras mentalt varje dag.

- Betänkande: Chrysoula Paliadeli (A7-0020/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), skriftlig. – (RO) Jag anser att medborgare, företag, icke-statliga organisationer och alla andra organ bör informeras i så stor utsträckning som möjligt om den Europeiska ombudsmannens roll och funktion, eftersom det också kan bidra till att minska antalet framlagda klagomål som inte faller inom hans område. Medborgarnas kunskap om vad ombudsmannen gör är generellt sett begränsad.

Inrättandet av den nya webbplatsen under 2009 är en välkommen åtgärd. Jag anser dock att man bör skynda på satsningarna för att ge medborgarna bästa möjliga information. Därför välkomnar jag föredragandens förslag om att utarbeta en interaktiv guide, som gör det möjligt för medborgarna att hitta så mycket information som möjligt om hur man lägger fram ett klagomål såväl som att enkelt hitta rätt sätt att lösa de problem de står inför på.

Elena Băsescu (PPE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för Chrysoula Paliadelis betänkande eftersom jag anser att det utgör en fullständig, detaljerad översyn av vad Europeiska ombudsmannen gör när det gäller att handlägga och lösa medborgarnas klagomål.

Samtidigt vill jag gratulera Nikiforos Diamandouros till det arbete han utfört under 2008 samt till det stora antal undersökningar och ärenden han har löst. Europeiska ombudsmannen är en oerhört viktig institution eftersom den för EU närmare sina medborgare. Denna medlare ser till att EU-institutionerna och EU-organen verkar i medborgarnas intresse på ett öppet, rättvist, korrekt och icke-diskriminerande sätt samt i fullständig överensstämmelse med förfarandena.

Det antal otillåtliga klagomål som registrerades under 2008 är mycket stort och det ökade jämfört med tidigare år. Därför anser jag att man bör genomföra korrekta, fortlöpande och dynamiska informationskampanjer i alla medlemsstater. Eftersom EU-medborgarna inte vet vilken person det är bäst att kontakta när deras rättigheter kränks kontaktar de ofta Europeiska ombudsmannen utan någon god anledning. Europeiska ombudsmannen kan dock bara lösa fall av missförhållanden som rör EU-institutionernas arbete. Samarbetet mellan Europeiska ombudsmannen och EU-institutionerna bör förbättras.

Carlos Coelho (PPE), skriftlig. – (PT) Rapporten ger en tydlig och uttömmande översikt över Europeiska ombudsmannens verksamhet under 2008. Den nya layouten och det nya sättet att lägga fram statistiska uppgifter på har bidragit till att göra den tydligare och mer begriplig än de rapporter som tidigare lagts fram.

Ombudsmannen noterade en ökning av det antal klagomål som lades fram till honom, även om endast 802 av de 3 406 klagomål som han tog emot under 2008 föll inom hans ämbetsområde. Jag anser att det är mycket positivt att man gjorde upp i godo i 36 procent av de avslutade ärendena. Jag menar att antalet otillåtliga klagomål alltjämt är för stort och att man bör genomföra en informationskampanj som riktar sig till EU-medborgarna för att öka deras kunskap om ombudsmannens funktioner och befogenheter.

En av Europeiska ombudsmannens viktigaste uppgifter är att garantera att medborgarnas rättigheter i enlighet med EU-lagstiftningen respekteras på alla nivåer i EU och att förvaltningen av EU:s institutioner och organ uppfyller högt ställda krav. Det är viktigt att se till att medborgarna får snabba och sakliga svar på sina förfrågningar, klagomål och framställningar.

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Jag röstade för Chrysoula Paliadelis betänkande om årsrapporten om Europeiska ombudsmannens, Nikiforos Diamandouros, verksamhet, eftersom det gör det möjligt att tillämpa EU:s beslutsystem varje dag med stor hänsyn till öppenhetsprincipen och så nära medborgarna som möjligt.

Det är ett oerhört användbart botemedel för medborgare, företag och andra organisationer i EU, eftersom de drabbas av administrativa missförhållanden inom EU-institutionerna. Jag är framför allt nöjd med att revideringen av ombudsmannens stadga, och i synnerhet hans förstärkta behörighet att genomföra undersökningar, kommer att bidra till att medborgarna kan känna fullt förtroende för ombudsmannens möjligheter att obehindrat genomföra en grundlig undersökning av deras klagomål.

Ian Hughton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för Chrysoula Paliadelis betänkande om Europeiska ombudsmannens verksamhet. Ombudsmannen tillhandahåller en viktig tjänst till EU-medborgarna och bidrar till att garantera att EU-institutionerna följer såväl lagen som mer allmänna principer. De mer allmänna principerna omfattar jämlikhet, icke-diskriminering samt respekt för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter. Därför stödde jag min kollega Margrete Aukens ändringsförslag som syftar till att tydligare definiera begreppet "administrativa missförhållanden".

Iosif Matula (PPE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för Chrysoula Paliadelis betänkande om Europeiska ombudsmannens verksamhet eftersom jag anser att Nikiforos Diamandouros i stor utsträckning bidragit till att lösa medborgarnas problem samt föra EU-institutionerna närmare medborgarna. Samtidigt vill jag gratulera föredraganden till hennes insats för att färdigställa betänkandet.

Den europeiska medlaren har spelat en nyckelroll när det gäller att öka öppenheten och ansvaret i EU:s beslutsprocess och administrativa system. Jag hoppas uppriktigt att de 44 undersökningar som avslutades med en kritisk anmärkning under 2008 i framtiden kommer att leda till att antalet fall av administrativa missförhållanden minskar. Jag är positiv till en bred tolkning av begreppet "administrativa missförhållanden". Det bör omfatta olagliga administrativa åtgärder eller överträdelse av bindande rättsliga regler eller principer, liksom fall där de administrativa myndigheterna har varit slarviga, försumliga eller inte tillräckligt öppna i sina tjänster till medborgarna, eller där de har överträtt andra principer för god förvaltningssed.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Med hänsyn till den viktiga roll som Europeiska ombudsmannen spelar, eftersom han främjar öppna förbindelser mellan EU och dess medborgare, upprepar jag min ståndpunkt att konstruktiva förhållanden har utvecklats mellan alla gemenskapsinstitutioner och gemenskapsorgan.

Willy Meyer (GUE/NGL), skriftlig. – (ES) Jag röstade för Chrysoula Paliadelis betänkande om årsrapporten om Europeiska ombudsmannens verksamhet eftersom jag anser att ombudsmannen har genomfört sitt arbete på ett aktivt och balanserat sätt när det gäller att undersöka och handlägga klagomål, leda och avsluta undersökningar, upprätthålla konstruktiva förbindelser med EU:s institutioner och organ samt öka medborgarnas kunskap om sina rättigheter gentemot dessa institutioner och organ. Det är värt att betona det tåta samarbetet mellan Europeiska ombudsmannen och andra EU-organ, framför allt Europaparlamentets utskott för framställningar. Därför ville vi, genom att rösta för betänkandet ge honom vårt stöd i hans roll som en extern kontrollmekanism och som en värdefull källa till förslag för att förbättra EU:s förvaltning.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), skriftlig. – (FR) Jag röstade för Europaparlamentets resolution om Europeiska ombudsmannens verksamhet under 2008. I den betonas det ökande antalet klagomål angående EU:s bristande öppenhet. Uppgifterna oroar mig. Därför stöder jag resolutionen. I den efterfrågas att ombudsmannens verksamhet ska ges en högre profil. Det är verkligen beklagansvärt att 36 procent av de 355 undersökningar som ombudsmannen slutförde under 2008 handlar om den bristande öppenheten hos EU-institutionerna. Bland undersökningarna återfinns fall där kraven på information avslogs. Jag menar att det är viktigt att betona att ansvarsfull och öppen administration inom EU är en garanti på det förtroende som medborgarna har för EU.

Joanna Senyszyn (S&D), skriftlig. – (PL) Jag stöder helt och hållet Europaparlamentets resolution om den årliga rapporten om Europeiska ombudsmannens verksamhet och jag röstade för att den skulle antas. Förslaget att inrätta en gemensam webbplats för EU:s institutioner är mycket värdefullt. På så sätt skulle berörda parter kunna hitta rätt institution för alla ärenden samt skicka brev, frågor och klagomål till rätt adress. Det skulle vara en ovärderlig hjälp för EU-medborgarna. I nuläget har de flesta problem med detta. Folk har många gånger kontaktat mig och begärt information om var de kan få tillgång till dokument eller framföra klagomål eftersom de inte vet vem de ska vända sig till. De skickar brev överallt och blir därefter bittra eftersom de inte får svar och de blir desillusionerade på grund av att EU:s institutioner fungerar dåligt

samt att de administrativa förfarandena är långa. Å andra sidan tvingas ombudsmannen i stället för att svara på relevanta klagomål brottas med mer än 75 procent av klagomål som inte ligger inom hans befogenhet. Den nya webbplatsen kommer att vara en utmärkt guide över EU-institutionernas befogenheter. Fram tills den är färdigställd skulle jag vilja be Europeiska ombudsmannen att skicka vidare alla klagomål direkt till den nationella eller regionala ombudsmannen med rätt befogenhet. Jag stöder också idén att genomföra en bred informationskampanj i syfte att öka medborgarnas kunskap om de funktioner och befogenheter som medlemmarna i Europeiska ombudsmannanätverket har.

- Betänkande: Alain Lamassoure (A7-0045/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), skriftlig. – (RO) Vi måste ha tydliga regler för EU:s budget under övergångsperioden mellan Nicefördraget och Lissabonfördraget.

Eftersom de kommande månaderna är kritiska för EU:s budgetpolitik och eftersom budgetöverföringar eller budgetöversyner, efter ikraftträdandet av Lissabonfördraget, kommer att genomföras ända fram till början av 2010, bör man inrätta ett entydigt förfarande för övergångsperioden så att det blir enklare att genomföra budgeten och anta ändringsbudgetar. Som en del av budgetmedlingen, som är planerad till den 19 november, bör Europeiska kommissionen, Europeiska unionens råd och Europaparlamentet komma överens om att anta övergångsriktlinjer. Europaparlamentets delegation bör anta en stark, fast ståndpunkt som en del av förhandlingarna. Därför röstade jag för Alain Lamassoures betänkande.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Ikraftträdandet av Lissabonfördraget kommer att förändra EU:s aktuella budgetram och skapa ett behov av att anta rättsakter för att genomföra den. Det handlar, framför allt, om att anta en ny förordning om den fleråriga budgetramen och att anta budgetförordningen om de nya principerna för hur budgeten ska antas och genomföras samt att godkänna det nya interinstitutionella avtalet. Eftersom hela förfarandet för att anta de nya åtgärderna kommer att ta flera månader håller jag med föredraganden om att övergångsriktlinjerna behövs och att de bör inrättas samtidigt som fördraget träder i kraft.

Riktlinjerna kommer att vara viktiga för att institutionerna ska kunna genomföra budgeten och anta ändringsbudgetar, samt för 2011 års budgetförfarande, om så krävs.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Jag välkomnar det omedelbart förestående ikraftträdandet av Lissabonfördraget, som stärker parlamentets roll på flera områden, framför allt när det gäller budgeten. Jag stöder Alain Lamassoures betänkande om övergångsriktlinjer och därför röstade jag för det. Övergångsåtgärderna behövs nämligen fram till Lissabonfördraget träder i kraft.

Jag vill gratulera föredraganden till hans proaktiva synsätt och för kvaliteten på hans arbete. Jag vill betona att övergångsåtgärderna inte får avvika från de allmänna principer som fastställts i det nya fördraget och de får inte heller äventyra några framtida lagstiftningsförfaranden. Jag måste också påpeka behovet av att minska antalet ändringsbudgetar, som har varit överdrivet stort, och jag uppmanar kommissionen att lägga fram förslag om ett antagande av en förordning som innehåller den fleråriga budgetramen och om en anpassning av budgetförordningen.

João Ferreira (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) I betänkandet inriktar man sig på övergångsriktlinjer för budgetförandet med tanke på ikraftträdandet av Lissabonfördraget. På grund av förändringarna av budgetförordningen kräver ikraftträdandet av fördraget – som vi är och förblir emot – att man antar övergångsåtgärder, eftersom EU:s budget för 2010 alltså kommer att antas inom ramen för Nicefördraget. Betänkandet handlar således inte om Lissabonfördraget i sig utan om behovet av att anta ett förfarande som gör det möjligt att genomföra 2010 års budget.

Eftersom vi är medvetna om detta behov röstade vi emot de ändringsförslag som skulle hindra genomförandet av budgeten, vilket skulle vara ett mycket negativt resultat. Likväl kan vi inte rösta ja till ett betänkande där man direkt i punkt 1 anger att Europaparlamentet "välkomnar det omedelbart förestående ikraftträdandet av Lissabonfördraget". Den mest grundläggande känslan av konsekvens kräver vårt synsätt, eftersom fördraget kommer att få mycket negativa konsekvenser för EU:s arbetstagares och medborgares framtid, på grund av orsaker som vi redan har förklarat vid ett flertal tillfällen. Dessutom var ratificeringen av det mycket odemokratisk. Därför beslutade vi oss för att lägga ner vår röst i den allmänna slutomröstningen.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) De nya budgetförfaranden som har fastställts i Lissabonfördraget är, utan tvekan, det som verkligen förvandlar EU, institutionellt sett, till en superstat. Det beror på att samtidigt som bidragen till gemenskapsbudgeten fortfarande främst utgörs av staternas bidrag som kommer från

nationella skatter, kommer omröstningen om budgeten hädanefter att äga rum utan att medlemsstaternas regeringar har möjlighet att få sista ordet.

Detta är mycket oroväckande när det gäller jordbruket, som upphör att vara en obligatorisk uppgift och som utan tvekan kommer att offras på grund av röstfiske i parlamentet. Förutom detta grundläggande problem är det oacceptabelt att på ett ohysat sätt få till stånd en omedelbar tillämpning av de nya förfarandena. I dessa kristider kan man inte "leka" med de europeiska skattebetalarnas pengar på grund av politiskt känsliga frågor. Vi behöver en budgetförordning och ett interinstitutionellt avtal som förhandlas fram i rätt form, och det är illa om det tar tid.

Samtidigt bör vi fortsätta att tillämpa de befintliga metoderna och förfarandena samt avslå alla ändringsbudgetar eller överföringar som det inte finns något omedelbart behov av.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), skriftlig. – (RO) Ikraftträdandet av Lissabonfördraget kommer att medföra stora förändringar inom många områden, från och med budgetförordningen. Det är mycket positivt att man i ett betänkande garanterar övergången mellan de två förfarandena, ett som är i bruk och ett som är fastställt i det nya fördraget. Därför ansåg jag att det var lämpligt att stödja hela betänkandet. De riktlinjer som fastställts i det kommer att förenkla budgetverksamheten för de tre berörda institutionerna så att budgeten kan genomföras effektivt, framför allt när det gäller budgetöverföringar. Den begäran som gjordes, på föredragandens initiativ, om att anpassa budgetförordningen till de nya reglerna i Lissabonfördraget så fort som möjligt är en annan åtgärd som bör genomföras snarast. Dessutom förväntar vi oss att övergångsriktlinjerna kommer att antas i samband med budgetmedlingen som är planerad till den 19 november, före rådets andra behandling av budgeten, och vi är övertygade om att de kommer att ges tillräckligt utrymme.

Petru Constantin Luhan (PPE), skriftlig. – (RO) Lissabonfördraget medför många förändringar, inklusive budgetförändringar som är mycket viktiga, framför allt avskaffandet av skillnaden mellan obligatoriska och icke-obligatoriska utgifter. 2010 års budget antogs i enlighet med det gamla fördraget, men fram till genomförandet av budgetförordningen för 2011 kan institutionerna fortfarande tvingas ta itu med genomförandet av budgeten, anta ändringsbudgetar och fortsätta med budgetförordningen för 2011 innan Lissabonfördraget träder i kraft.

I Alain Lamassoures betänkande fastställs de begränsningar och de villkor enligt vilka Europaparlamentet kan auktorisera det berörda utskottet att förhandla vid budgetmedlingen, som kommer att äga rum den 19 november. Jag välkomnar det initiativ som detta betänkande, som utarbetades på rekordtid, utgör. Jag gratulerar också kommissionen till det effektiva sätt som de har gett oss de nuvarande övergångsreglerna på.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Om man tänker på det överdrivna antalet ändringsbudgetar skulle man kunna få ett intryck av att EU är oförmöget att planera. Givetvis kan inte detta synsätt vara helt felaktigt. Det räcker att tänka på det allt snävare nätverket EU-organ som har en konstant växande budget och på att det finns risk för överlappande befogenheter och dubbelarbete. Det gäller också den nya avdelningen för yttre åtgärder som kommer att inrättas i enlighet med Lissabonfördraget. För denna avdelning bör man utforma EU-budgeten på ett sätt som gör att det nya systemet, å ena sidan, inte leder till dubbelarbete, utan i stället gör det möjligt att utnyttja synergieffekter och, å andra sidan, att den parlamentariska kontrollen inte kan kringgås, att medlemsstaterna inte kan hindras samt att nationella befogenheter inte förändras. Ändringsbudgeten är förhastad, eftersom Lissabonfördraget håller på att träda i kraft samtidigt som ett antal problem fortfarande verkar vara olösta. Därför röstade jag nej.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), skriftlig. – (FR) Jag röstade för min kollega, ordföranden för budgetutskottet, Alain Lamassoures betänkande och förslag till resolution. I det begär man att Europaparlamentets nya befogenheter ska respekteras från och med ikraftträdandet av Lissabonfördraget, och därför kräver man övergångsregler under interimperioden före tillämpningen av de nya budgetregler som fastställts i Lissabonfördraget. Enligt de nya reglerna har parlamentet lika stort ansvar som rådet för antagandet av budgeten, även när det gäller "obligatoriska" utgifter (jordbruk och internationella avtal), som, fram till nu, enbart medlemsstaterna beslutade om. Parlamentets nya befogenheter kan inte tillämpas förrän nya procedurförordningar, som behövs för att genomföra det nya fördragets allmänna bestämmelser i praktiken, har antagits. I betänkandet betonas att situationen är oroväckande. Jag vill inte att rådet och kommissionen fortsätter med sin "business as usual" under tiden. Därför kräver jag att övergångsreglerna antas utan dröjsmål, och nästa sammanträde mellan parlamentet och rådet för att förhandla om 2010 års budget skulle kunna vara ett lämpligt tillfälle att anta dem ...

12. Rättelser/avsiktsförklaringar till avgivna röster: se protokollet

13. Skriftliga förklaringar för införande i registret (artikel 123 i arbetsordningen): se protokollet

14. Översändande av texter som antagits under sammanträdesperioden: se protokollet

15. Datum för nästa sammanträdesperiod: se protokollet

16. Avbrytande av sessionen

(Sammanträdet avslutades kl. 11.45.)